

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCLP

Catalunya Cristiana

*Aquell qui penetra en la
revelació del Déu vivent
per la pregària,
comença de comprendre
que tota la nostra vida
està assumida en un
amor etern.*

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any V N.º 257

Setmana del 26 d'agost a l'1 de setembre del 1984

50 Ptes.

AFINANT

La "conversió" del Peret

La recent "conversió" d'un catolicisme no-practicant a un cristianisme conscient i viscut del conegut cantant gitano Peret, m'ha fet pensar qui-sap-lo, aquests darrers dies.

La seva professió de fe cristiana davant de les càmeres de TV fou impressionant per insòlita; era sincera, digna i simpàtica. El seu cant-missatge no desdigué ni del seu estil característic, ni del seu art. Ara, era tot una altra cosa; era un cant evangèlic i evangelitzador. Veient-lo i sentint-lo, el pensament se me n'anava irresistiblement a aquella altra aparició sensacional a la petita pantalla: la de la carmelita de Mataró. Ambdues foren un testimoni rotund de fe i d'amor a Jesucrist. I això alegra els cors dels fidels.

Però, dirà algú, en Peret ha deixat el catolicisme... Cert. Tanmateix això no m'entristí pas. El que em deixà consirós fou el pensament de la nostra Església entretinguda en qüestions intestines i incapaç d'aportar a tants dels seus fills-no-practicants la bona nova que Jesús els estima.

Joan E. Jarque
i Jutglar

SUMARI

Discurs del Sant Pare a l'Associació de directors d'hotels: "Acollir l'home, gest profundament humà i social".

PAG. 6

Escàs suport econòmic dels catòlics espanyols a l'Església.

PAG. 8

Entrevista al pare Josep-Lluís Culebres, missioner a Zimbabue.

PÀGS. 14-15

Coincidint amb la festa major de Vilafranca del Penedès

500 ANYS DE LA CONSAGRACIÓ DE LA BASÍLICA DE SANTA MARIA

Aquest diumenge, coincidint amb la festa major de Vilafranca del Penedès, es commemoren els 500 anys de la consagració de la basílica de Santa Maria d'aquesta localitat. A dos quarts de set de la tarda, se celebrarà una missa pontifical, presidida pel doctor Narcís Jubany, cardenal-arquebisbe de Barcelona, i concelebrada per sacerdots de la vila i comarca. Durant la celebració es repartirà una còpia del document autèntic de consagració que es conserva a l'arxiu parroquial.

CATALUNYA CRISTIANA, aprofitant la celebració de la festa major de Vilafranca i la commemoració dels 500 anys de la consagració de la basílica, informa àmpliament d'aquests esdeveniments en aquest número.

(Pàgs. 9, 10, 12 i 13).

Declara el teòleg Leonardo Boff

"Acceptaré allò que el Vaticà decideixi"

"Acceptaré allò que el Vaticà decideixi", ha manifestat recentment el teòleg brasiler davant l'encontre amb el cardenal Ratzinger que tindrà lloc el dia 7 de setembre vinent. "Prefereixo caminar conduït per l'Església que anar sol amb la meua teologia", afegí. "Tot allò que la Santa Seu decideixi serà acceptat. Si mereixo algun càstic pels meus errors, sabré rebre'l, si bé amb certa malenconia" ha declarat al Brasil el famós teòleg franciscà.

Com se sap, Boff, és un dels més coneguts teòlegs dintre del corrent de la teologia de l'alliberament. Últimament ha estat convocat a Roma davant d'un tribunal de la Congregació de la Fe, a fi de sotmetre a examen algunes de les tesis que defensa en els seus llibres.

Leonardo Boff pensa que el conflicte sorgit amb motiu de la teologia de l'alliberament no pot arribar a produir un cisma entre els

que defensen i ataquen aquesta teologia, ja que avui hi ha importants prelats en ambdós grups. Explicà que el fet de ser cridat a Roma forma part d'una anàlisi global que el Vaticà vol fer de la teologia de l'alliberament i de l'Església a Amèrica Llatina. El diàleg a Roma servirà per aclarir els possibles errors existents en el seu llibre "Església, carisma i poder" la correcció del qual sabrà acceptar amb honestat intel·lectual.

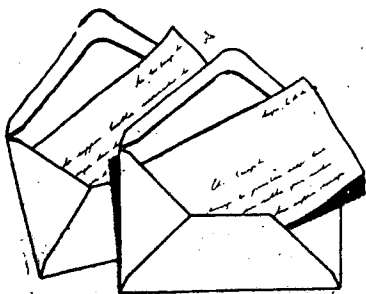
El sacerdot franciscà va aclarir que en el llibre esmentat analitza en quina mesura l'Església respecta els drets humans que defensa, i com usar del poder. Referent a la teologia de l'alliberament, Boff afirma que l'enfocament marxista tan sols hi surt en les anàlisis d'ordre social, sense que interfeixi en l'aspecte religiós.

Boff qualifica la pràctica de la seva teologia al Brasil com un

"front pacífic", si bé admet que a Centre-Amèrica, particularment a Nicaragua, tingui una acció agres-

siva a causa del "greu moment social viscut per aquells pobles oprimits".

És just parlar de tantes joies a "Catalunya Cristiana"?

Pel fet d'estar aquests dies de vacances, he llegit alguns articles de Catalunya Cristiana que durant el curs no faig. No estic en desacord que la revista parli de modes; tampoc no tinc res en contra dels dissenyadors de joies, tot el respecte per ells i pel seu art. Però que una revista en què hom hi busca el Pa de la Paraula, l'Aliment de la vida cristiana, publiqui un article (encara que sigui un anunci) que tot el seu contingut sigui un elogi de les joies, l'or, els diamants, sincerament m'ha desagradat molt. Es pot dir que la finalitat de l'article sigui valorar la capacitat de l'artista, però no es pot ser ingenu, és fàcil que l'article desperti la il·lusió i l'interès per l'adquisició d'aquestes joies. I, que una publicació dirigida a ajudar a la vida cristiana de la comunitat pugui suggerir l'interès pels "solitaris" i altres, m'ha desanimat.

Prou que ens costa a tots ser un xic més austers, prou que ens costa prescindir de moltes coses encara que no les necessitem del tot. Prou que ens costa pensar que

allò que no ens és del tot necessari no és pas nostre quan a un altre li fa falta. En aquest sentit força vegades s'ha pronunciat i ben clar el nostre senyor Arquebisbe. Altres, "Caritas" ens ha fet obrir els ulls i ens ha posat alerta de la greu situació en què viuen molts germans nostres.

Que un setmanari que es reparteix dintre les nostres esglésies perdi el temps i l'espai publicant articles d'aquesta superficialitat, crec que pot desorientar i fer mal a la comunitat.

Dolors Torras i Margenat

Records de la Salut

Al Santuari de la Salut, de Sant Feliu de Pallarols, hom es troba envoltat de muntanyes. Per una banda podríeu admirar els cims del Pirineu, i el Canigó al fons. Per l'altra, en dies que no hi hagi boira, és pot descobrir la ratlla blava del golf de Roses. Les Guillerries, al darrera de la muntanya, fan d'aquest lloc un privilegi per als que cerquen el repòs del cos i també de l'esperit.

No hi ha lloc millor per fer una tanda d'Exercicis Espirituals, com estar més a prop dels núvols i més lluny de la pols. Es respira a ple pulmó i sembla com si tot ajudés a acostar-se a Déu. El bosc espès, on a vegades veuríeu saltar d'una branca a l'altra un entremaliat esquirol, o sentiríeu l'inacabable refilar de les cadeneres i merles, i a la nit el rossinyol.

No érem molts. Una vintena. Teníem, per tant, espai sobrat per

anar a passejar sense que uns als altres ens féssim nosa per la meditació personal. Ens vèiem de lluny i si un no volia, podia tenir per companyia els habitants del bosc i oblidar els de les ciutats.

I de feina, ja en teníem, si volíem fer-la. El Pare dominic que dirigia la tanda, experimentat en el treball personal de reflexió, donava feina per a més hores de les que teníem lliures. Unes consideracions per a meditar, un guió que servís de pauta, amb altres elements d'estudi, dues o tres preguntes que fossin el punt de sortida d'aquest treball interior, i apai cadascú a buscar el lloc més adient per posar en marxa la màquina interna de l'espiritualitat.

En aquestes hores es deixa volar lliurement l'ànima per acostar-se a l'Esperit perquè t'ajudi a trobar respostes als interrogants que et planteja el director. Tinc la impressió que seria desapropiar els dies en què tenim la sort de fer uns exercicis, si només ens hi afanyéssim els pocs que estem allí. Si un s'ho proposa, s'allarguen tot el que vulguis, si tens la precaució d'anar recollint i guardant en una petita llibreta el "manà" que cau del cel. Que aquest sí que no es fa malbé.

Josep M. Ministral i Masià

N. de R. Es publicaran, preferentment, les cartes escrites a màquina a doble espai i d'una extensió màxim, d'un foli. La Redacció no es compromet a retornar les cartes no publicades ni a contestar-les particularment.

avisos i comunicats

Unió Internacional d'Oracions.— Organitza un viatge a BANNEUX, Bèlgica, ampliant-lo amb visites a LISIEUX, PARIS, BRUSSELLES, AMSTERDAM, LIEJÀ, LUXEMBURG... els dies 3 al 12 de setembre —ambdós inclosos— pel preu de 54.800 pessetes. Inscripcions a la seu de la UIO. Villarroel, 10 principal 1a. tel. 2243167, o a INTERNACIONAL EXPRES; Rbla. Catalunya, 11, tel. 3011640.

Emissores que transmeten la Glossa Dominical del Cardenal Narcís Jubany

Ràdio AVUI, Cadena 13. Diumenge a les 8 hores del matí.
Ràdio Barcelona. Diumenge a les 2,10.
Ràdio-Cadena. Diumenge a les 7,30 hores del matí.
Catalunya Ràdio. Diumenge a les 8,30 hores del matí.
Ràdio Espanya. Diumenge a les 8,45 hores del matí.
Ràdio Mataró. Diumenge a les 12 hores del matí.
Ràdio Miramar. Diumenge a les 8 hores del matí.
Ràdio Nacional. Ràdio 4. Diumenge a les 10,55 hores del matí.
Ràdio Sabadell. Diumenge a les 12 hores del matí.

Exercicis per a sacerdots.— Casa d'exercicis SANT IGNASI, c/. Carrasco i Formiguera, 32, Sarrià - 08017 Barcelona - Tel. 2038862. Autobusos: 66,64,22 - Tren de Sarrià.

Setembre: del 17 al 22, P. Eusebio Colomer, S.J. Novembre: del 5 al 10, P. Elías Royón, S.J.

INSTITUT DE TEOLOGIA DE BARCELONA

Curs 1984-85

És una institució arxidiocesana que ofereix una visió global dels estudis teològics.

- *—Els estudis duren tres anys.
- Les classes són vespertines (dilluns - dijous).
- Atorga el "Diplomat en Teologia".

INFORMACIÓ I INSCRIPCIÓ

- Del 3 al 25 de setembre.
- De les 18 a les 21 hores.
- Carrer Diputació, 231 (edifici del Seminari).

AJUDA'NS A SALVAR UNA VIDA!

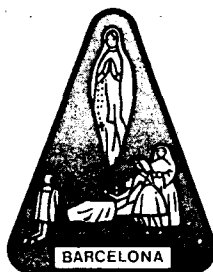

- TELÈFONS DE LA VIDA: 204 71 11 i 247 31 20
- Centres d'acollida de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

PRO-VIDA
ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE
A LA VIDA HUMANA
Bonaplata, 42, 1.er
08034-BARCELONA

COL-LABORI PERSONALMENT
O FENT-SE SOCI

PELEGRINACIÓ DIOCESANA A LOURDES AMB MALALTS

—del 16 al 21 de setembre del 1984
—Per a inscripcions de malalts i pelegrins de dilluns a divendres de 5 a 9 de la tarda. A l'Hospitalitat de Ntra. Sra. de Lourdes.
Carrer Diputació, 235 1r, 1.º 08007 Barcelona. Tel. 317 91 39

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Telèf. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS
ADREÇA
POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6e - Barcelona-9

EDITORIAL

Davant d'un nou curs: el llevat de la fe

Amb l'agost s'acaba el temps fort de les vacances i moltes activitats reprenen el ritme normal. Si més no, aquestes setmanes de setembre que precedeixen l'obertura del curs escolar, són un temps propici per a planificar i preparar la tasca de l'any vinent —que cada vegada es compta més de vacances a vacances, i no pas de gener a desembre—. L'activitat pastoral i apostòlica també segueix aquest ritme. Què ens portarà aquest nou curs que anem a encetar? O, quines són les línies de força que marquen el rumb de les nostres comunitats, parròquies, associacions...? Si s'hagués de fer —tant de bo!— un discurs sobre "l'estat de l'Església", la nostra, la de més a prop, talment com el govern ens n'anuncia un "sobre l'estat de la Nació", quin diagnòstic s'hi faria? Quin programa es proposaria?

No fa gaires dies, el bisbe secretari de la Conferència Episcopal Espanyola monsenyor Fernando Sebastián, ha publicat un article en el qual parla de l'atonía del nostre catolicisme i n'assenyala, amb molt d'encert segons el nostre criteri, les causes. Pas a pas i d'una manera imperceptible, ve a dir l'antic bisbe de León, la nostra fe s'ha anat buidant d'allò que li és essencial: l'anunci de la paternitat de Déu i de la salvació obrada per la mort i la resurrecció de Jesucrist. Un dels millors teòlegs actuals del nostre país, Olegario González de Cardedal, està publicant des de fa temps diverses sèries d'anàlisis del catolicisme espanyol, i nosaltres les reproduïm en les nostres pàgines. En el fons coincideix amb el diagnòstic de Sebastián, però posa l'accent sobre la manca d'incidència de la fe en la "cultura".

Nosaltres no som ningú per fer judicis i per donar consells. Però des de la nostra modesta situació d'observadors i d'informadors de l'actualitat religiosa, és natural que ens anem formant un criteri i que oferim als nostres lectors una opinió més apropiada a la realitat catalana. Fa uns cinc anys, en l'inici de la nostra publicació, deïem que el nostre catolicisme donava la impressió de desorientat, desunit i desanimat. Avui, a risc de ser titllats d'optimistes, ens veiem amb cor de dir que la desorientació i la desunió han minvat. Ha callat més d'una veu desorientadora —per cansament?, per manca de ressò?, per convicció?— i certes posicions molt contraposades s'han anat apropant, els temes que dividien han perdut virulència i es van trobant terrenys comuns. Queda tanmateix molt de terreny per córrer i, sobretot, no creiem pas que s'hagi progressat gaire pel que fa a l'entusiasme, a la joia senzilla i comunicativa d'ésser cristià i catòlic; i a les seves dues conseqüències naturals: la transmissió de la fe als joves i als allunyats, i la traducció en formes de cultura —popular i "cult"— de la nostra concepció cristiana de la vida i, per tant, de totes les realitats que la formen i la conformen.

En aquest últim punt coincidim amb les anàlisis de Sebastián i González de Cardedal. Al nostre catolicisme, menys desorientat i més unit que el de fa uns anys, li manca ara el coratge —la "parrèssia" diria sant Pau— de fer encomanadissa la fe i la pietat cristiana. Encomanadissa d'home a home, de jove a jove, i encomanadissa des del cor i de la ment —des de la celebració i la confessió— a la plasmació en l'art, les lletres, la política, la vida social, el cercle de la família i dels amics, el lleure i l'esport... segons la vella i evangèlica fórmula del "llevat que fa fermentar la massa".

Generació del badall

Diuen que l'avorriment és la malaltia de l'estiu. Però em fa por que actualment més aviat sigui la malaltia de l'estiu, de l'hivern, de la tardor i de la primavera, perquè potser mai en la història no s'havien avorrit tant tantes persones. Ho ha dit l'arquebisbe de Valladolid, pel qual "sembla que mai no hi hagué tantes diversions i possibilitats d'assolir-les i probablement, per contrast, mai no hi hagué tanta gent avorrida, fins i tot entre la mateixa joventut". Per aquests camí veurem que la història ens definirà com a "la generació del badall".

I, naturalment, no estic parlant d'aquests avorriments transitoris que tots patim. ¿Qui no té, de tant en tant, "una tarda ximple" en la qual res no li fa goig, o un d'aquests dies en els quals, per cansament acumulat, l'únic que un desitja és no desitjar res i avorrir-se profundament? Avui és greu l'"avorriment com a forma de vida", la mancança d'horitzons com a únic horitzó. El que preocupa és aquest alt percentatge de coetanis nostres que —com descriu monsenyor Delicado— pot definir la seva vida sobre aquestes coordenades: "No vull a ningú veritablement i ningú no em vol. Res no m'importa seriosament i a ningú no l'importo res. No sé viure o no em deixen viure. Les coses que desitjo no les puc assolir o allò que assoleixo és buit per dintre. No em sento cridat a res important que em pugui omplir". ¿Val la pena viure des d'aquests plantejaments? ¿O aquesta vida és una forma de mort cloroformitzada?

El que sorprèn és que això pugui esdevenir en un segle en el qual sembla que ho tenim tot: en coses posseïdes, en diversions. Perquè hom comprendria l'avorriment del camperol del segle XVIII perdut en un llogarret sense res que ompli les seves hores, els seus ulls, la seva ànima. Però resulta inversemblant que això pugui esdevenir en una ciutat del segle XX, assetjats com estem per tota mena d'incessants propostes des dels anuncis pels carrers fins a les pantalles de televisió.

I, tanmateix, és cert que mai no es veïeren tantes cares avorrides i desil·lusionades. I que semblen ser més abundoses entre els joves que entre els adults. ¿Què és la droga sinó un últim afany de fugir de la realitat, com aquell que, fatigat dels sabors de cada dia, només té paladar pels estridents? "Tinc un avorriment mortal", ens diuen a vegades. I és cert: viuen en un avorriment

assassí, que lentament va asfixiant les seves ànimes.

I potser la gran equivocació és que hem pensat que l'avorriment es mata amb diversions. L'experiència ens demostra cada dia que aquestes són, a tot estirar, un paliatiu, una aspirina que alleuja el dolor, però que no guareix la malaltia. Aquell que, perquè s'avorreix no trova altra sortida que anar-se'n a un cinema o a una discoteca, té —a no ser que es tracti d'un d'aquests avorriments transitoris que abans parlava una gran probabilitat de continuar avorrint-se d'una altra manera en el cinema o en el ball. Contra el buit, la solució no és canviar-se de lloc, sinó omplir-se.

Perquè el més divertit del cas és que, ben pensades les coses, resulta incompreensible que un ésser humà s'avorreixi: Amb tantes coses apassionants que omplen la nostra existència! Això és espordid: els homes estem convençuts que, per molt que cuitem a viure, mai no exhaurírem ni el deu per cent dels miracles que la vida ens ofereix. No llegirem ni un u per cent dels llibres interessants. No veurem ni un u per cent dels paisatges que mereixen ser visitats. No podrem gaudir més que les experiències d'una entre els milions de vocacions que existeixen.

No entrarem en contacte ni amb una deumilionèssima part dels éssers humans que valdria la pena conèixer. Ni tan sols paladejarem una petita part dels sabors que mereixen ser tastats. I amb tot això encara tenim temps per avorrir-nos?

He pensat moltes vegades que Crist participà de totes les coses dels homes menys de dues: del pecat i de l'avorriment. O tal vegada, són una sola cosa? No puc imaginar-me Crist avorrit, desil·lusionat, sense res per fer o per estimar. Menys encara, puc imaginar-lo esperant, entre badalls, la mort.

"En el llarg camí, la palla pesa", diu un vell proverbi. I els qui visqueren emmagatzemant palla en llurs vides es cansaran duent-la a l'esquena durant la nit i no podran fer-se, al matí, el pa fresc que necessita la seva fam.

Quan, en canvi, hom viu estimant-ho tot, decidit a viure plenament (no a bretolejar plenament), com es fa incompreensible l'avorriment! Ho digué un clàssic castellà: "No hay quien mal su tiempo emplee/que el tiempo no le castigue". És cert: Aquell que viu badallant, morirà d'un badall. I sense haver arribat a viure.

J. L. Martín Descalzo

**Catalunya
Cristiana**

Difusió
controlada
per O.J.D.

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció y Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215/2739 - 2805 - 2433.
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B.3030 - 1958

Suscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; reste de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetes.
Europa: 7.000 pessetes.
Amèrica, Àfrica i Filipines: 10.000 pessetes.
Oceania: 12.000 pessetes.

Gerents interessats en
algun candidat truqueu
a l'Associació Cristia-
na de Dirigents. Tels.
319 77 21 - 318 79 77.
(De 5 a 8)

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"

O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR

D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR

De nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007

ADJUNT

A gerència amb molta expe-
riència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 31.282

PINTOR

Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-

Analista d'empreses amb
gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU

Expert, amb alemany i fran-
cès.
Contracte mercantil.

ENGINEYER TÈCNIC

Especialista tintoreria i
"aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU

auxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446

APARELLADOR

Contracte mercantil.

ADJUNT

A Direcció, comptable o cap
de magatzem.
INEM 40.006

SECRETÀRIA

Investigació i Relacions
humanes. INEM 21.089.846.

DEPENDENTA

Administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA

O responsable d'un departa-
ment, encarregada d'una
botiga, relacions públiques,
assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR

Administrativa en pràcti-
ques matins.
INEM 31.705.

CAP

De vendes o cap de magat-
zems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR

Comercial sector auxiliar
Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT

O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

CAP ADMINISTRATIU

INEM 14.367.157

DIRECTOR-GERENT

O director-industrial amb
experiència. Contracte mer-
cantil.

ADJUNT COMERÇ EXTERIOR

INEM 22152435.

ENGINEYER SUPERIOR

Amb experiència en Direc-
ció. INEM 20854001.

DIRECTOR

De fàbrica de productes quí-
mics.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR

Comptable; facturació, cai-
xa per transports, magat-
zems, etc. INEM 1.820.056.

AUXILIAR

Comptable administratiu
només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT

Especialitzat en material
audiovisual.
Contracte mercantil.

AUX. ADMINISTRATIVA.

INEM 18.882.454.

ESPECIALISTA

En comptabilitat analítica,
planificació financera, cos-
tos, control de gestió i co-
neixedor temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA-

Recepcionista amb 'expe-
riència.
INEM 17.448.822.

VENEDORA

objectes regal i sanitaris.
INEM - 115.429.

OFICIAL 1.ª EBENISTA

INEM 23.318.186.

DIRECTOR ADMINISTRATIVO

Con experiència. Contrato
Mercantil.

ADMINISTRATIVA I-O DEPENDENTA

INEM 35.432.803.

OFICIAL 3.^a TORNER

INEM 36.491.459.

SECRETÀRIA

De gerència o advocat.
INEM 111.496.

ADMINISTRADOR

Experiència fiscal, compta-
ble i financera. Contracte
mercantil.

ENG. TÈCNIC TINTORERIA I APRESTS.

INEM 49.769.

ADMINISTRATIVA

amb experiència.
INEM 20.302.647.

AUXILIAR ADMINISTRATIU

INEM 23.265.679.

SECRETÀRIA

Gerència i experta export-
import. INEM 37.988.149.

AUXILIAR

Administrativa i relacions
públiques. INEM 38.478.
279.

AUXILIAR ADMINISTRATIVA

O dependenta. INEM
35.053.491.

AUXILIAR ADMINISTRATIVA.

INEM 36 969 329.

ENGINEYER,

industrial, adjunt direcció
general. INEM 48.383.

SANTA MARTA

Servei a domicili de ATS, IN-
FERMERES, PUERICULTO-
RES, AUXILIARS. Informes:
Tel. 245 37 58.

SANTA CECÍLIA

Cura de malalts i nens, A.T.S.,
infermeres, auxiliars clíni-
ca, vetlladores, puericulto-
res, cangurs.
C/. Pelai, 12, 2n. K. Telèfon:
301 47 00.

RESIDÈNCIA

senyoretas. Meridiana, 272,
7è., metro Sagrera, tel. 340
84 41. Direcció Religioses
Agustines.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora

Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

TRUQUIM. Tinc ampli curri-
culum, sóc en atur. Tel.:
259 10 79.

DESITJO cartejar-me amb
amics i amigues seglars,
edat 18 a 25 anys. Tema
prefer. religió. Zones de
Moia i Ripoll. Segells, natu-
ralesa i cultura. Serietat.
Escriure a Antoni Ros, Car-
tagena 294-2-2.ª, 08025-
Barcelona.

Vendes

VENDA

xalets prot. oficial, 3 cam-
bres dobles, bany complet,
cuina equipada, menjador-
estar amb llar de foc, garat-
ge magatzem, jardí i valla.
Lloc Joncosa Montmell
(Vendrell-Tarragona). Infor-
mació: Tel. 93/345 65 94.

✉ Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APAR-
TAMENTS en els millors in-
drets de L'Escala (Costa Brava).
Preus interessants FINQUES
GUANTER (A.P.I.) Avinguda
Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra
per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho,
junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a:
CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel

PREU LÍNIA

50 ptes.	
100 ptes.	
150 ptes.	
200 ptes.	
250 ptes.	
300 ptes.	
350 ptes.	

MES

SETMANES

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu
de l'anunci pel nombre d'insercions.
Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer
València, 244, 2on., Barcelona-7.

Si som molts
els que lluitem
per la Justícia
seran molts els que
tindran Pau.

Catalunya

Reunió internacional d'universitaris cristians a Besalú (La Garrotxa)

Tres-cents universitaris europeus, membres de diferents moviments confessionals cristians, s'han reunit a Besalú a fi d'analitzar la presència del missatge cristià en el món universitari i els problemes de la joventut europea.

Assistiren a aquesta reunió —coneguda com a "Summer-week"— representants de les principals universitats cristianes d'Anglaterra, Irlanda, Alemanya, França, Itàlia, Portugal, Suïssa, Polònia, Bèlgica, Malta, Grècia i Espanya.

Segons el CIEMEN hi ha setanta mil estrangers, il·legalment a Catalunya

BARCELONA.— Segons un estudi elaborat pel CIEMEN (Centre Internacional Abat Escarré per a les Minories Ètniques i Nacionals), més de 70.000 estrangers viuen a Catalunya en situació d'il·legalitat, concentrats essencialment a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Els més nombrosos pertanyen a pobles de l'Àfrica occidental, el Magrib i el món àrab, amb una població aproximada de 27.000 persones. També resideixen a la rodalia de Barcelona sarakoles, mandings, palestins, fanhs, bubis, iranians, iraquians i d'altres ètnies.

La comunitat llatinoamericana i filipina arriben a la xifra de 43.000 persones. La població que viu a Catalunya provinent dels països del bloc occidental puja a 115.000 persones, en la qual destaquen francesos i britànics.

Espanya

Preparen una gira mundial d'artistes per a la pau

El promotor musical espanyol

Aquiles García Tuero prepara una "gira mundial d'artistes per a la pau", que ha estat acollida amb interès per la Secretaria General de les Nacions Unides.

García Tuero va organitzar el concert de l'Orquestra Nacional d'Espanya amb la participació de Montserrat Caballé, Jo-

sep Carreras i Alícia de Larrocha, l'any passat a la seu central de la ONU a Nova York.

Actualment es troba a Espanya negociant l'ambició projecte de muntar, amb l'ajut del Ministeri espanyol de Cultura, una òpera sobre Cristòfol Colom, que compon per encàrrec el català Leonard Balada.

ARA MATEIX

Aspectes positius de la nostra pastoral

A les envistes del mes de setembre, ja es comença a parlar de la represa política. Després vindran la represa escolar i totes les altres... Jo voldria parlar una mica de la represa pastoral. Precisament perquè ha esdevingut cada dia més pensat, més regular i més ordenat —i també per la influència natural de la vida civil— el treball pastoral tendeix a programar-se en cursos. Ben aviat en començarem un de nou. Amb quins ànims?

De tant en tant ens arriben articles, entre teològics i sociològics —acabo de llegir-ne un del bon amic Rovira Tenas ("Avui", 19.8.84)— que assenyalen aspectes negatius de la nostra situació religiosa. Una situació que, ben mirat, és més fruit d'una pastoral passada que de la que té lloc ara mateix. La riquesa crítica que ens aporten observacions d'aquest tipus no ha de privar-nos la visió del treball que estan realitzant unes parròquies cada dia més alliberades de connotacions burocràtiques i més centrades en la missió. I això, no pas per cofoisme o per ganes de fer propaganda, sinó perquè només quan s'és conscient del conjunt de l'obra que s'està edificant es té moral per treballar-hi amb delit.

D'ençà del Vaticà II —i al marge dels cicles emocionals d'eufòries i de de pressions— estem engatjats en la tasca de donar autenticitat a la nostra vida eclesial, de refer-la i de conscienciar-la. Una tasca difícil, perquè costa de trobar camins d'acció, i perquè té lloc al mateix temps que la societat evoluciona vertiginosament. Però n'hem obert alguns de camins, pels quals miren d'avançar una mica més a cada nou curs. Tres exemples.

La vivacitat de les celebracions. Tothom està d'acord a assenyalar que la litúrgica ha estat la més reeixida de les reformes conciliars. Al seu voltant, es produeix un dinamisme de participació que lentament va treient fidels de l'anonimat passiu i els fa més protagonistes d'unes celebracions en les quals la presidència prebiteral ja no és abssegadora. Hi ha, especialment, la novetat —vint anys escassos al costat de tants segles— de la intel·ligibilitat dels textos. Resta,

això sí, molt a fer, encara, perquè aquesta intel·ligibilitat sigui més efectiva i arribi a donar una síntesi dels continguts de la fe.

La catequesi infantil. La quantitat d'hores invertides, la cura en la programació i selecció dels temes i, sobretot, la promoció de catequistes laics, són exponent d'un esforç catequètic de la nostra Església, molt més intens i madur que el que es feia quaranta i trenta anys enrera... Dos aspectes d'especial interès missioner —la missió no és només una tasca eclesial, sinó una manera de fer-les totes— són la participació dels pares dels nens i l'establiment d'una continuïtat que arribi fins a la Confirmació, al llinar de l'adolescència, i enllaci, així, amb la pastoral de joventut. Centenars de parròquies, milers de catequistes, reprendran ben aviat aquesta feina de futur, enmig d'un ambient social que dona la fe per liquidada...

Un cicle bàsic d'iniciació cristiana. Un altre aspecte positiu de la nostra pastoral és el que prové del treball creixent de preparació als sagraments. Convindria no mirar aquestes preparacions com a actes isolats, sinó formant un conjunt. Si es fan les coses com cal, un matrimoni amb dos fills, per exemple, en deu o dotze anys haurà rebut elements d'evangelització i de catequesi, cinc vegades: en casar-se, pel bateig de cada fill i en les primeres comunions... Caldria trobar una forma de donar coherència, en la temàtica i el seguiment, a tot això, per tal de convertir-ho en un cicle d'iniciació de cara a la massa, més, menys, o poc practicant... Moltes parròquies hi treballen.

Podríem acabar amb el conte de l'anglès que, preguntat per un meridional sobre el secret per obtenir una gespa tan gemada com la dels parcs de Londres, contestava: "Només és qüestió de regar-la i de dallar-la sovint". "Només això?", s'admirava l'altre. "Bé, afegia l'anglès, això durant uns quants segles...". Com la gespa, la pastoral també vol temps...

J. Carrera Planas

La Seguretat Social estudia la suspensió dels premis de nupcialitat i matrimoni

El Ministeri de Treball estudia actualment, dintre de la reforma de la Seguretat Social, la possibilitat de suspendre els actuals premis de nupcialitat i matrimoni. Actualment la Seguretat Social paga, després de llargues gestions burocràtiques, 3.000 pessetes per fill nascut i 6.000 per matrimoni.

El pagament d'aquestes quantitats, suposa a la Seguretat Social, juntament amb altres prestacions familiars, 54.290 milions de pessetes l'any. La filosofia actual del ministeri és pagar més pel nombre de fills en relació amb la renda, que donar una quantitat com l'actual.

Món

Soldats ugandesos assassinen cent persones en un santuari cristià

Membres de les missions catòliques i anglicanes han informat que els soldats del Govern d'Uganda, portaren a cap fa unes setmanes una autèntica matança en el santuari dels Màrtirs Cristians, el qual serà visitat pel papa Joan Pau II l'any vinent.

El santuari està situat a Namugongo, a uns setze quilòmetres de Kampala i, segons les citades fonts, les tropes governamentals mataren unes cent persones i moltes altres foren mutilades.

CATALUNYA CRISTIANA a ROMA

GRAN PELEGRINATGE

amb motiu de la beatificació del català pare JOSEP MANYANET I VIVES
fundador de la Congregació de Fill de la Sagrada Família i de la Congregació de
Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret.

Viatge en avió, del 23 matí al 26 vespre de novembre del 1984.

Per informes adreceu-vos a CATALUNYA CRISTIANA. Telèfons: 215 24 33 i 215 28 05 (de 9 a 1 matí i de 4 a 7 tarda).

Discurs a l'Associació de directors d'hotels

Acollir l'home, gest profundament humà i social

El llustre president del comitè organitzador, senyors directors d'hotels, senyors participants en el congrés de l'Associació:

En ocasió de la XIX assemblea general dels socis de l'Associació de Directors d'Hotels, heu sol·licitat aquest encontre.

En donar-vos la benvinguda, tinc la satisfacció de saludar-vos a tots i a cada un en particular. Us dono les gràcies per la vostra presència, que és signe d'afecte a la persona del Romà Pontífex, i al mateix temps una explícita confirmació dels alts principis d'humanitat propis de la vostra funció.

El tema del congrés, que aquests dies heu col·locat en el centre de les vostres reflexions, afecta a la problemàtica del vostre sector sota els efectes prevalentment culturals i històrics.

No es pot parlar de cultura i d'història sense fer referència al seu protagonista que és l'home. En el centre de l'atenció hi ha situat l'home com a tal, prescindint de les seves condicions externes de cens, professionalitat, rang, poder. En l'ambient dels vostres hotels s'hi parlen totes les llengües i hi passen els representants de les categories socials

de tots els continents.

La vostra activitat d'agents de l'acollida us col·loca en una cruïlla d'encontres sense fronteres i per això mateix en l'exercici d'una funció eminentment social i humana.

Avui la terra es fa més petita perquè tot tendeix a assumir dimensió universal. L'home no vol ja quedar-se tancat en els límits de la regió d'origen i es considera ciutadà del món. Les obres d'art i de cultura d'un poble pertanyen a tots els pobles que, en reivindicar el dret a fruit-ne, corren a admirar-les; els productes de la indústria travessen les barreres geogràfiques; es multipliquen els col·loquis a nivell internacional.

Per això es produeix l'increment del turisme, l'amplitud dels intercanvis culturals i comercials, l'extraordinària mobilitat de grans masses humanes, facilitada per la freqüència i rapidesa, abans imprevisible, dels mitjans de comunicació.

I aquest moviment, que no es pot deturar, per terra, mar i aire, d'homes desitjosos de ser més, troba en la vostra xarxa hotelera, els punts obligats de pas i de referència.

Senyors directors d'hotels: Si el tipus del vostre treball

es projecta, per la seva naturalesa sobre l'objectiu primari del desenvolupament de la promoció humana, registrarà una millora de qualitat no tan sols en la mesura en què les vostres instal·lacions receptores siguin cada vegada més modernes i confortables, sinó sobretot en la mesura en què estiguin al servei de l'home, amb la preeminència de l'escalf humà i del respecte a la persona.

Doncs bé, vull dir-vos que com més humanes siguin, seran més cristianes.

El Fill de Déu, que vingué a la terra a redimir i reconciliar, no se sotragué, en la seva experiència humana, a la dura prova que li manqués, més encara, que li fos refusat l'allotjament. "No hi havia lloc per a ells a l'hostal", anota amargament l'Evangelista per a Maria i Josep, que venien de lluny (Lc 2, 7). I Jesús dirà en les seves peregrinacions apostòliques: "El Fill de l'Home no té on reclinar el cap" (Mt.8,20).

Però Ell no deixà d'emanar, com a norma universal per a tots els temps i a tot arreu, el seu codi d'acolliment, que es pot sintetitzar en el principi d'identificació.

CRÒNICA DE ROMA

Unitat en la fe i en la vida

ROMA (Del nostre corresponent).— Heus aquí una notícia avançada. Amb gairebé un any d'antelació.

Tot just acabada la setmana per a la unió dels cristians, el Comitè mixt, compost de cinc representants catòlics i sis del Consell Eumànic de les Esglésies, s'ha reunit a la casa de les religioses protestants de Grandchamp (Suïssa) per tal d'elegir el tema per a la setmana de la unitat 1985. "De la mort a la vida amb Crist" continua i complementa el passat "Orígens a la unitat de la creu de Nostre Senyor", de gener d'enguany. Amb això s'ha constituït una catequesi coordinada sobre la recerca de la plena unitat. El tema a penes elegit, vol resumir el següent text bíblic: "Déu, de morts com érem pels pecats, ens ha fet revivre amb Crist. Per la gràcia en realitat heu estat salvats, per mostra; en els segles futurs, l'extraordinària donada de la seva gràcia mitjançant la seva bondat envers nosaltres en Crist Jesús" (Ef. 2, 4-7).

Jesucrist, destruint el pecat i comunicant la gràcia, dona a l'home nova vida. I en aquesta vida renovada hauran de desaparèixer totes les divisions introduïdes pel pecat. El nou tema es refereix sobretot a la necessitat de la nostra unió en Crist per eliminar el pecat, la desesperació i les temptacions de mort permanents.

El punt central de l'articulació de la setmana de l'any vinent serà la referència a un únic baptisme que, segons el Concili, és

"vincle sacramental de la unitat d'aquells que pel mateix baptisme han estat regenerats. Però el baptisme, en si, és solament inici i arrencada..."

Els textos per a 1985 situen la recerca de la unitat dels cristians en el context de les tràgiques divisions i abusos que esqueixen la vida actual. Els representants reunits a Suïssa afirmen que "en la lluita per la vida enmig d'una experiència quotidiana que la destrossa, el cristià troba en Jesús mort i ressuscitat, el poder de Déu, la força de vèncer la desesperació; Déu complexa allò que nosaltres no podem complir..."

Un element nou pel 1985 és que durant la "setmana", cada dia es demanarà per la unitat de les Esglésies en una part del món. I en el vuitè dia conclou: "en el món sencer, a fi que ben aviat arribi el dia en el qual el poble de Déu, tot el poble en absolut, es reuneixi en l'única mesa eucarística".

El tema de l'any vinent suggereix, per una banda, una reflexió comuna sobre les raons profundes de la unitat i per l'altra, com les contingències polítiques, culturals i socials resulten ambigües: si per una part es poden constituir estímuls envers la unitat, per altra no manquen ocasions per noves divisions. Però és en el context concret de la història on es fa necessari realitzar la unitat plena de fe i de vida.

E. Planas

Joan Pau II a Castel Gandolfo. Joan Pau II des del balcó central de la façana del palau apostòlic de Castel Gandolfo, saluda a un grup de pelegrins i turistes reunits a la plaça del poble. És freqüent aquesta instantània durant les vacances del Papa, que passa en aquesta població.

BARCELONA

A la parròquia de sant Marcel, de Barcelona

Convivències ecumèniques universitàries

Mitja dotzena d'universitaris nordamericans, dos joves i quatre noies, han cercat un mes i mig de convivències en terres d'Espanya, concretament a Catalunya; del 26 de juny a primers d'agost, rera els quals encara s'ha succeït quinze dies de vacances. S'han disposat a ampliar llur radi de coneixements i contactes en ordre a col·laborar amb les parròquies catòliques onseu-lla i en la llar tasca evangelitzadora en el món d'avui i a promoure l'estudi i vivència de la paraula de Déu, mai desvinculada de l'existència eclesial, sobretot a través de la comunitat de la parròquia.

Per tal d'aproximar-se a les nostres realitats han procurat amb preferència la convivència amb famílies, cases religioses, centres culturals, i fins amb llocs que siguin exponents d'afanys i realitats de joventut, com una piscina. Tot missatge ben aportat pressuposa una

presa de contactes humans, i per tant una inculturació. Així han tingut cura del perfeccionar idiomes, castellà i català, la informació sobre fets històrics i la situació religiosa, en el passat i en el present. Les visites als distints indrets de la ciutat i Catalunya i les explicacions "in situ" els acabarien d'integrar. Els esquemes urbans, comunicacions, serveis, situacions socials, equivalències econòmiques i infraestructures, així com la llur superació, i el coneixement de costum els acabarien d'iniciar.

Damunt la presa de contactes entre dos medis tan allunyats, les celebracions tingueren lloc en la parròquia de la Mare de Déu de la Salut (Gràcia) presidits pel P. Lluís Rocaspana, ofm. arxiprest, i a la parròquia de Sant Marcel (Horta) presidits pel p. Joan Vernet, SDM, i a la basílica de Santa Maria del Mar, el diumenge

divuitè (29 de juliol) presidits per Mn. Josep Cucurull, rector, amb presència dels esmentats sacerdots i Mn. S. Misser i M. Jonqueres. El pastor Joan González, col·laborador de "Catalunya Cristiana" predicà una vigorosa homilia. A tots tres llocs la participació de joves d'un altre lloc fou entusiasta. Els actes ecumènics enllaçaren amb els que cada diumenge segueixen en la basílica a la celebració vespertina, la pregària contemplativa de Taizé. Cal remarcar l'acollida cordial al Císter de Vall-donzella, com al de Saragossa.

L'acolliment pel vicari Episcopal català a Madrid, Ramón Reñé, i les celebracions als pares Agustins i Franciscans d'allí. Els contactes fraternals i entusiasmadors; excusar distàncies entre joventut i jerarquia, i apropar focus de treball ecumènic han estat objectius ben positius tanmateix.

Els cristians universitaris vinguts dels Estats Units amb el seu director en Joan González i Pastor, durant la seva estada a Barcelona. (Foto Xavi).

Enric Prat de la Riba

Amb motiu de la inauguració de la casa-museu del primer president de la Mancomunitat de Catalunya, Enric Prat de la Riba, que s'hi escaigut en l'aniversari de la seva mort, ens sembla adient de recordar-lo també com a testimoni qualificat de fe cristiana i precisament, d'aquest moment suprem i definitiu. (Morí a causa de la malaltia basedowiana que contragué a l'edat de 42 anys el 1902 i que se li reproduí el 1917).

El doctor Lluís Carreras, del qual enguany celebrem el centenari del seu naixement, fou qui amb emoció en recollí aleshores els seus gestos i paraules, i que, gràcies a ell, ara podem transcriure ("Revista Popular", 5-VIII-1917, pp. 90-91; Ll. Carreras, **Articles apologetics, socials i ascètics**, I, Barcelona 1961, pp. 209-213).

Vet aquí el que digué el seny ordenador de Catalunya abans

de rebre el sant viàtic, que ell mateix, amb fervor, havia demanat: "Dono gràcies a Déu d'haver-me deixat realitzar tot el que portava dintre meu. Si encara haig de treballar per Catalunya, Ell em conservarà la vida; si he acabat la meua missió, no em fa res morir, que es faci la seva voluntat. Estic absolutament indiferent a la mort o a la vida. Quan tanta gent mor a Europa, bo és també morir per Catalunya". I després de ser ungit amb l'oli dels malalts: "Que s'està bé després de la unció sagrada". A les paraules del sacerdot que l'exhortava a la confiança en Déu, respongué: "L'hi tinc tota, no en tinc cap altre"; i encomanant-se a la Mare de Déu de Montserrat: "Sempre la tinc al pensament". Perquè volia trobar-se lúcid en el seu traspàs prohibí l'oferta de narcòtics: "No em doneu opi ni morfina, res que pugui enterbolir-me la cons-

ciència per passar la solemnitat d'aquestes hores".

Aquest gran català fou durant la seva vida un cristià convençut i membre actiu de l'Església. Després del Congrés Litúrgic de Montserrat, l'any 1915, utilitzà immediatament l'Eucologi, el missal de diumenges i festes en català i llatí. I en la seva vida familiar fou animador i pare de la fe dels seus fills per la doctrina i la plegària. I la seva vida pública estigué sempre inspirada per aquests ideals.

Ara —avui— en aquest homenatge que li ret Catalunya en la mateixa casa de Castellterçol on va viure i morí, no podem pas oblidar d'explicar a plena llum aquesta realitat profunda de la seva vida. I tal com diem en català: "que al cel el puguem veure".

Lluís Bonet i Armengol
Vicari episcopal de Barcelona

En el comiat de

Mn. Jaume Torres

Enguany la mare Providència no sabem per quins complicats camins ens ha portat, però el cert és que a la parròquia de Santa Maria de Piera, les coses no han vingut soles. Tot just fa unes setmanes, exactament el primer diumenge de juliol, mossèn Jaume Berdoy i Alemany se'n acomiadava d'una forma molt emotiva en ser nomenat rector de la parròquia de Santa Maria de Martorell. La feligresia pierenca, amb prou feines refeta pel buit produït, rebem ara la notícia de la marxa del nostre estimat degà, mossèn Jaume Torres i Batlle, rector de la parròquia de Piera des de fa quinze anys. L'arquebisbe de la Diòcesi, Dr. Narcís Jubany, l'ha nomenat rector de la parròquia del Carme de Barcelona.

Fou exactament en el jorn de la festa major de 1969, quan mossèn Jaume concelebrava la seva primera missa entre nosaltres. I, pràcticament, serà durant la propera quinzena de setembre, per la festa major d'enguany quan ens deixarà. Quinze anys són molts per poder traçar en aquesta columna les virtuts i els defectes que tot humà pot tenir; però si hem de

aprofundir en una cosa serà per exaltar una qualitat: la seva gran bondat i senzillesa. Efectivament, mossèn Jaume ha estat entre nosaltres com a sacerdot i com un amic més. I quan un amic se'n allunya, el nostre esperit s'entristeix. La seva estada —una de les més llargues que ha tingut un rector a Piera—, s'ha caracteritzat per uns canvis profunds a l'Església i a la societat, que a la nostra parròquia s'han produït sense cap mena de trauma. Mossèn Jaume ha anat fent via d'una forma silenciosa, com les formigues, amb ordre i laboriositat.

El solc i el record que ens ha deixat aquest amic i alhora onenienc, perquè era fill de la nostra comarca, serà difícil d'esborrar. Amb la marxa de mossèn Jaume, amb els cabells blanquinosos com l'estampa d'un antic senador romà, ens fem nostres aquelles seves paraules: "entre la pena i l'enyorrança, la gratitud i l'estima inesborrables", adéu mossèn!! que Déu t'acompanyi sempre en la nova tasca que t'ha estat confiada.

Pau Guixà

TARRAGONA

Intensa activitat de la

Coordinadora de la

Missió de Bibwe

TARRAGONA.— La Coordinadora de la Missió diocesana de Bibwe continua la seva tasca de donar suport a l'equip missioner establert, d'una manera permanent, en terres africanes. La xarxa de col·laboradors de la Missió des de l'arxidiòcesi s'està ampliant, tal i com ho palesa el nomenament de nous responsables de la Missió. A l'Arxiprestat de Llorenç del Penedès s'ha nomenat a Maria del Carme Mitjans com a responsable de la Missió a Bellvei, mentre que Maria Teresa Serrano ho és de Calafell i Maria Rosa Roce de Bonastre. Per altra banda, Rosa Maria Secall ha estat nomenada responsable de la Missió a Bellmunt del Priorat, a l'Arxiprestat de Falset.

També s'està projectant l'audiovisual "Estem de sort" sobre la Missió a diverses parròquies de l'Arxidiòcesi, despertant així un veritable interès. Fins ara, s'ha projectat ja als següents llocs: a Almorós el varen presentar els responsables de la xarxa d'arxiprestats Francesc i Dolores; a Bellmunt del Priorat fou presentat per Xavier i Carme, els quals, uns dies després, també el varen presentar a la parròquia de Sant Joan de Valls. Per la seva banda, els responsables de la Missió a la capital

de l'Alt Camp varen projectar l'audiovisual a la parròquia del Lledó ja, l'audiovisual ha estat presentat per Mn. Pere Dalmau i Paquita B. junt amb les noies Montserrat i Maria Teresa.

A aquesta continuada activitat de suport a la Missió diocesana de Bibwe cal afegir-hi també les generoses aportacions que s'estan rebent per a ajudar materialment el manteniment de l'equip missioner. Així, de Santa Coloma de Queralt s'ha rebut una màquina d'escriure, de Bellmunt del Priorat, 2.000 pessetes, d'Alforja, 15.000 pessetes, de La Bisbal del Penedès, 18.000 pessetes i d'un donant anònim unes altres 80.000 pessetes.

Aquesta solidaritat de tota l'Arxidiòcesi de Tarragona vers la Missió diocesana de Bibwe es palesa molt clarament en el decurs del pelegrinatge a Lourdes organitzat per la Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Els pelegrins varen fer una pregària especial per a tot l'equip diocesà que està a Bibwe, tot coincidint amb la diada dedicada a la Missió. Fou, evidentment, un testimoni de germanor entre Lourdes i Bibwe...

Josep Sabaté

Escàs suport econòmic dels catòlics espanyols a l'Església

Les necessitats objectives derivades del nou Codi de Dret Canònic i les pròpies de la crisi econòmica està fent imprescindible a les diòcesis espanyoles una revisió de les estructures econòmiques, que havien servit, millor o pitjor, durant molts anys. Aquesta revisió suscita nous problemes d'adaptació i d'organització.

El Consell del Prebiteri i el Col·legi arxiprestos de la diòcesi d'Oviedo, que regeix monsenyor Díaz Merchán, president de la Conferència Episcopal espanyola, s'han reunit per estudiar el replantament de les seves estructures econòmiques i la distribució dels seus fons. Un fons comú, una caixa de compensació per ajudar el qui no aconsegueix el mínim suficient, (en l'actualitat els mínims establerts, que es tracta d'assegurar, són 40.000 pessetes mensuals) i un sistema eficaç i just de cooperació econòmica dels fidels són ob-

jectius immediats, partint de la necessitat d'una austeritat, ja que els mitjans que disposa la diòcesi no cobreixen les necessitats. Supressió de despeses inútils, austeritat, dignitat i més col·laboració econòmica dels fidels són punts claus d'aquesta important renovació estructural. Monsenyor Díaz Merchán va afirmar que "un dels obstacles seriosos és l'escassa consciència dels catòlics a l'hora de mantenir econòmicament la seva Església.

A la caixa de compensació han de participar totes les par-

ròquies, amb un percentatge mínim no sobre els ingressos, sinó sobre el superàvit que obtinguin, per la qual cosa són imprescindibles els pressupostos presentats anualment, cosa que no totes ho feien fins ara.

L'Església local no haurà d'acceptar donacions que li condicioni la seva llibertat de disposició futura i farà el possible per no perdre el patrimoni històrico-artístic que li ha estat confiat. Compres, realitzacions d'obres o reformes extraordinàries, alienacions, contractació de personal nou i control pressupostari són capítols que exigiran autorització del bisbat.

Entre les diverses recomanacions fetes s'ha de destacar la unanimitat en què l'economia ha d'estar subordinada al servei pastoral i la necessitat

de la inclusió de seglars tècnics i experts en economia en els consells parroquials. Mentre els pressupostos de l'administració central diocesana i serveis tècnics s'eleva, a 414 milions de pessetes, els catòlics d'Astúries van aportar durant l'any passat, a través de les dues col·lectes de "Ajuda a l'Església diocesana" en total, una mica més de tretze milions de pessetes.

A Saragossa, l'arquebisbe monsenyor Yanes ha publicat un decret amb normes obligatòries pel tractament de determinats assumptes econòmics, després d'uns anys d'experiència en la reorganització econòmica de l'Església: es refereixen a la retribució i a la dotació del clergat, en funció de la dedicació plena o parcial i de la responsabilitat o onerositat del càrrec; assegurança de

malaltia, jubilacions, administració de parròquies i entitats, comptabilitat reglamentada i impostos moderats a les persones jurídiques públiques subjectes a la jurisdicció de l'arquebisbat. Fa referència, per acabar, a autorització d'obres, concessió de subvencions i préstecs a temples i cases parroquials i tractament dels béns mobles i immobles.

Remigio Lobeño, assessor jurídic de la Conferència Episcopal espanyola, va preparar fa uns mesos un informe de 15 pàgines que va ser enviat a totes les diòcesis, per orientació sobre assumptes fiscals, segons els acords Església-Estat i l'aplicació d'aquests per una comissió mixta. Passat aquest estiu es farà públic l'informe definitiu oficial al respecte sobre exempcions tributàries i altres qüestions fiscals.

D'arreu del món

Mesures d'intimidació contra els catòlics a Burundi

PARIS.— Per haver permès que la seva esposa anés a la Santa Missa, en un dia de treball, abans d'anar a la feina, ha estat condemnat a set dies de presó i a una multa que puja una equivalència de 20 dies de treball, un jove camperol de Burundi. El tribunal l'ha acusat de "falta de docilitat al Partit". Fets com aquest, inexistents a la capital, són freqüents en els medis camperols. Les autoritats han prohibit la celebració d'actes de culte durant la setmana i estan retirant tots els signes religiosos cristians de la via pública. La població catòlica de Burundi representa el 65% del total dels habitants del país. Des de fa uns mesos, l'Església es troba en dificultats per al seu ministeri. Vint missioners han estat expulsats del país, des del mes d'octubre passat.

La disgregació familiar, causa de degradació moral i social

LIMA.— La difícil situació socio-econòmica del Perú, la crisi dels valors morals, l'increment de la violència i la preocupant difusió de la droga entre la joventut, han estat els principals temes analitzats per l'última Assemblea Plenària de l'Episcopat peruà. Davant el projecte governamental d'augmentar les causes legals per les quals es pot sol·licitar el divorci, els bisbes han fet públic un document en el qual es recorda que al Perú el 50% de les unions matrimonials són il·legals, això és, no tenen ni legalitat civil ni eclesiàstica. En referència a l'increment de la violència juvenil i la difusió de la droga entre els joves, el document episcopal diu: "els experts en causes penals poden confirmar la dada que molts delinqüents confessen haver començat els seus delictes per l'abandó dels seus pares, el qual és més freqüent quan el matrimoni se separa".

Quatre milions de refugiats africans

GINEBRA.— Dels 8 milions de refugiats de tot el món, 4 són africans i es troben escampats pel continent africà. Sudan i Somàlia són les nacions més afectades per aquest problema, amb uns 700.000 refugiats a cadascuna d'elles. La II conferència Internacional per l'assistència als refugiats africans, fa poc celebrada a Ginebra, ha sol·licitat l'ajuda de 362 milions de dòlars per a la resolució dels principals problemes que afligeixen els refugiats: retorn als seus països d'origen o instal·lació definitiva i autosuficient a les terres d'asil.

Premi catòlic a un documental sobre els suburbis de Bombai

BONN.— El documental "Shelter", que analitza amb gran realisme la vida en el suburbi de Bombai i la lluita entre els seus habitants i les autoritats governatives, així com el compromís d'un grup de persones a favor dels magistrats per la societat índia, ha estat premiat pel jurat internacional del "Centre cinematogràfic evangèlic", l'"Associació Alemanya d'Universitats" i el "Taller Catòlic del cinema". El documental ha estat produït per l'"Institut de Cinema i de Televisió" de Puna, Índia.

Extraordinària generositat dels catòlics amb Àfrica

LONDRES.— A quasi 111 milions de pessetes s'eleva l'aportació dels catòlics de Gran Bretanya, com ajuda als països africans, afectats per la sequera. La recaptació, promoguda per la Conferència Episcopal d'Anglaterra i País de Gal·les, ha estat qualificada d'"absolutament imprevisible", per la seva elevada quantitat. La comunitat catòlica anglesa està formada per quasi quatre milions i mig de fidels. Amb aquesta aportació extraordinària, l'Església Catòlica es col·loca al davant de les institucions que estan donant ajudes contra la sequera a Àfrica.

Dura censura al règim filipí

MANILA.— El Cardenal Sin, arquebisbe de Manila, ha publicat fa poc una carta pastoral en la qual exigeix del President Marcos que es posi fi a les "execucions sumaris" i a "tots els actes i mesures autoritàries". Exigeix també l'amnistia de tots els presos polítics. Des de la meitat del passat mes de juny han estat executades, en el país, 45 persones per tan sols sospites d'actes contra el règim.

Set mil seminaristes a Colòmbia

BOGOTÀ.— En els 113 seminaris de Colòmbia es preparen pel ministeri sacerdotal quasi set mil joves, segons dades que acaba de fer públiques l'Organització dels seminaris Llatinoamericans i que fan referència a l'any 1983. Cinc mil dos-cents trenta-quatre joves estudien en seminaris diocesans i mil set-cents vint-i-set en cases de congregacions religioses. Cada any són ordenats més de cent sacerdots.

Disminueix el nombre de cristians a Terra Santa

JERUSALEM.— Només hi ha 125.000 cristians a Terra Santa, enmig de més de tres milions de jueus i de milió i mig de musulmans. A la ciutat de Jerusalem el nombre de cristians és actualment d'uns 12.000. Des de la creació de l'Estat d'Israel s'assisteix a una lenta disminució dels cristians a Terra Santa. Es recorda a aquest propòsit que l'any 1917, els cristians de Jerusalem eren més nombrosos que els musulmans.

Persecució subterrània contra l'Església

ROMA.— En una emissió de Ràdio Vaticà, en ocasió de la expulsió recent de Nicaragua de deu missioners, s'ha afirmat l'existència d'una "persecució subterrània" contra l'Església per part del règim sandinista. "Aquesta persecució, ha dit Ràdio Vaticà, es realitza mitjançant la progressiva reducció de l'espai vital que l'Església necessita pel seu treball pastoral a Nicaragua. S'intenta desacreditar l'Església i trencar la seva unitat, fonamentada en els bisbes, mitjançant la divisió dels seus sacerdots en bons i dolents, en patriotes i progressistes, per una banda, i en reaccionaris i enemics del país, per una altra".

Pretenen convertir el Marroc en República Islàmica

CASABLANCA.— Setanta-un integristes musulmans, membres de l'organització clandestina Al Jihad, secció del Moviment Islàmic que té el suport de l'ayatollah Jomeini, han estat acusats davant els tribunals de Casablanca de voler transformar el regne del Marroc en una república islàmica. L'opinió pública qualifica aquest procés com "procés contra els Germans Musulmans", organització que uneix els anomenats fonamentalistes o integristes de l'Islam.

El cardenal Arns denuncia la venda d'armes

SAO PAULO.— "Ens oposem el mètode de conseguir divises per les necessitats de la vida, a través de l'exportació d'instruments de mort", ha declarat recentment el cardenal arquebisbe de Sao Paulo, monsenyor Arns, davant la informació que el Brasil ocupa el cinquè lloc entre les nacions que venen armament".

Festa Major de Vilafranca del Penedès

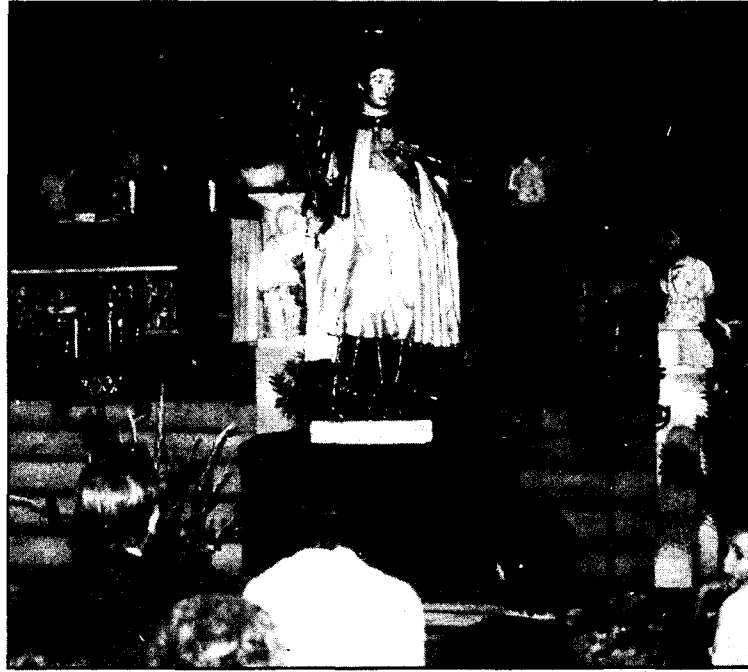
La festa major de Sant Fèlix o la força de la tradició

Vilafranca, a les darreries del mes d'agost, és una mostra única i exemplarment extraordinària, completa i magnífica de tot l'autèntic potencial de riquesa del folklore català, de l'estima i valoració per tot el que ens ha deixat el passat. A l'entorn del patronatge de Sant Fèlix i des de fa més de dos-cents anys, un poble hi ha vestit la seva millor festa, conjunció única de la veneració religiosa i una tradició en balls, danses i comparses que, tot i que d'origen sacre la major part de les vegades, ens arriben molt sovint d'un remot passat medieval d'origen gairebé desconegut.

La festa major de Vilafranca no és quelcom que pugui ésser explicat, ni definit en explicacions erudites o populars. Cal viure el migdia del 29 d'agost quan, entre el repicar de les campanes de la basílica de Santa Maria i la tronada que s'encén a la Rambla de Sant Francesc, totes les peces del nostre folklore inicien una cercavila que anuncia la festa per carrers i places. La seva descripció ens ocuparia molt més espai que el que aquí podem emprar, fem-ne sols l'enumeració: el capdavanter és el Drac, al seu darrera els Diables, l'Àliga, els Gegants, Nans, Cotonines, Cercolets, Panderos, Panderetes, Ball Pla, Figueiraires, Bastoners, Gitanes, Pastorets, Ball d'en Serrallon-

ga, Falcons i Castellers, sense que en cap d'ells hi manqui l'acompanyament de gralles, timbals, en altres flabials, i, com a cloenda, una banda de música del País Valencià. El folklore vilanfranquí no és, com en el cas de la Patum de Berga, el resultat d'una argumentació de teatralitat medieval, sinó l'aplec de tota mena de balls, danses i comparses que, de manera constant i pautada, s'anaren incorporant a la processó de Sant Fèlix i que la població va saber i sap conservar per la seva doble estima al patronatge del màrtir romà i a tots els aspectes de la tradició.

Tampoc no és possible intentar un relat de les tres processons que portaran la imatge del Sant per carrers i places. Les seves relíquies, que cada any s'exposen a pública veneració el dia 30, tenen un altar propi a la cripta de la basílica. Però és una altra imatge del Patró, la que durant l'any tenen els administradors a casa seva, que farà via cada final d'agost per la geografia urbana vilanfranquina, amb tres dies d'estada a l'altar major de Santa Maria on, des del dia 22 d'agost

s'hi resa la Novena amb l'imprescindible complement del cant dels goigs. I al vespre del 31, la imatge anirà a casa d'un dels nous administradors. La festa popular s'allar-

gassa encara fins el segon dia de setembre. Al darrera queden llavors tota una munió d'actes de tota mena, d'entre els quals cal potser destacar les demostracions folklò-

riques de tots els balls a la plaça de la Vila i, ben especialment per la seva històrica anomenada, la diada castellera al migdia del dia 30.

Però heus ací que tot això no seria res ni tindria cap sentit si no referenciéssim, en un intent sempre impossible, el que és i suposa l'entrada de Sant Fèlix a la basílica de Santa Maria el dia 30 al vespre. És en aquest acte únic i gairebé indescriptible que tota la festa major vilanfranquina assoleix el seu més veritable i total sentit, el que ens parla de les més íntimes i joioses arrels d'un sentiment religiós fet esclat de tot un poble. Al darrera de tot el seguici dels balls, arriba la imatge de Sant Fèlix en processó i, tan bon punt a les escales de la basílica s'encara a la multitud que omple la plaça, s'esdevé el prodigi d'uns instants sempre breus. Tots els balls a un temps articulen les seves evolucions mentre s'encén un gegantí castell de focs d'artifici. Cap altra possibilitat podria oferir com aquesta un reconeixement d'homenatge i veneració tan sentit, viu i directe al que Sant Fèlix suposa per a tots els vilanfranquins, arrelat per sempre a la nostra mateixa essencialitat com a comunitat humana.

Joan Solé i Bordes

ELS VINS ESPUMOSOS

Les bombolles de moda

Per què la gent d'avui els prefereix

La gastronomia també en sap sobre estacions climàtiques. El paladar s'adapta, a l'espai i al temps, als rigors de l'hivern o a la impenitent mansuetut de l'estiu i el seu estímul.

Les il·lustres olles de la més estricta cuina espanyola, van a parar al rebost tan aviat com ens arriba l'estiu amb les primeres pells torrades. L'univers de les amanides acompanya les taules sobries i lleugeres, fidel reflex dels estòmacs de platja aixoplugats sota l'ombra dels fruiters. La fruita madura, caiguda de l'arbre o desenterrada de la nevera, refresca i nutreix de vitamines un cos que intenta allunyar-se de les toxines.

Aquesta mateixa esbeltesa estomacal s'ha de remullar amb una beguda saltarina, en especial vins frescs, que siguin consol de paladars i retatge per aspersió dels estòmacs. Arribats a aquest punt podríem diferenciar dos grans grups de vins: d'una banda els vins tranquils de graduació tradicional. D'un altre, els vins espumosos, afruitats lleugers i bombollejants, apropiats als paladars que saben diferenciar el most acabat de fet.

En aquest feliç punt es troba el vi PINORD, que s'emparella amb els entremesos a base d'embutits, amanides de l'estiu boig i, en especial, com a partenaire irrefutable dels va-

riats fruits de la mar. El vi espumós, en aquest cas PINORD, és l'ensamblatge gastronòmic que va més bé amb la deessa llagosta a una taula d'estiu, a l'ombra i el rabeig d'una cala petita i quasi habitat pels animals de la creació.

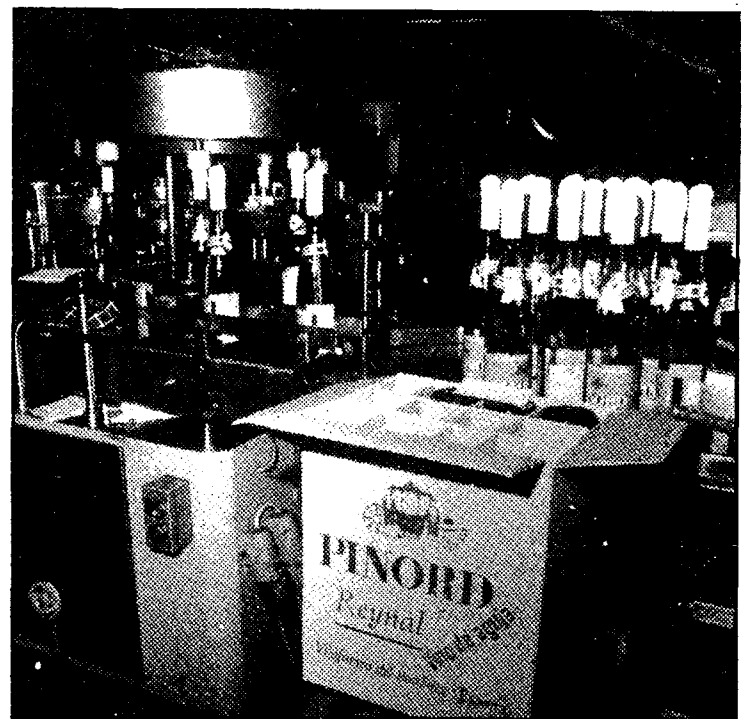
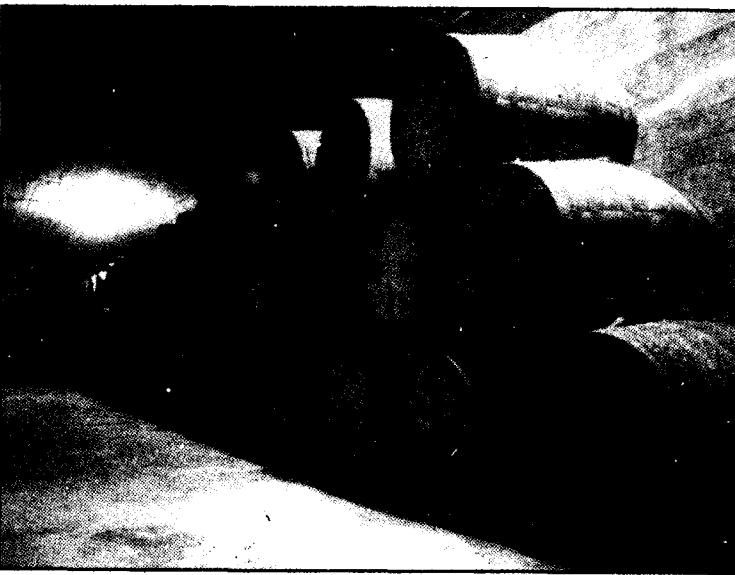
Els vins espumosos es formen a partir del most flor, al qual s'ha controlat la fermentació abans que es completi, retenint així les característiques que els defineixen i els diferencien dels altres.

El precursor del vi espumós al mercat espanyol va ser Cellers PINORD. El seu creador, fa més de mig segle, Don José Marín Tetas va aconseguir el vi espumós investigant-ne un

que tingués tot l'aroma i el sabor del vi acabat de fer. No hi ha cap secret en el mètode; consisteix en controlar la fermentació mantenint el vi a una determinada temperatura, conseguint així aquesta diminuta bombolla que té tot el vi d'origen caldós.

PINORD sorgeix de la seva comarca natural viti-vinícola del Penedès i es reparteix per tot el món. Els seps amb més sucre donen un gust més afruitat a la producció dels vins espumosos.

Durant el diàleg mantingut amb Don José María Tetas ens explica l'autèntic "boom" que ha significat l'aparició del Rosat que s'elabora a partir

dels raïms de les especialitats Garnacia i Ull de Llebre, filles ambdues de la comarca del Penedès. S'ha de prendre fred, entre els 8 i 20 graus centígrads, per paladar el seu aroma i oferir al paladar les exquisiteses afruitades dels vins espumosos.

PINORD s'esforça en la perfecta i exigent selecció dels seus vins, el seu origen i elaboració. A aquestes premisses bàsiques s'ha d'afegir la

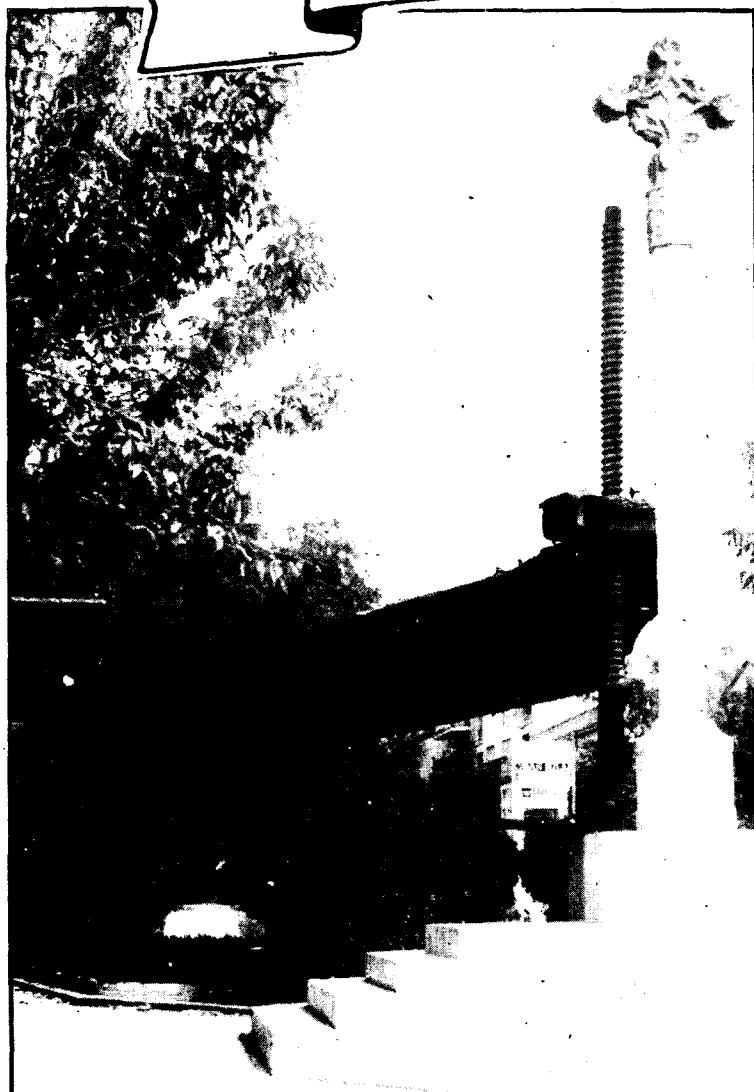
sinceritat comercial d'un mercat que obliga a un consum anual estricte.

La gastronomia lleugera i exquisita de l'estiu té un nou astre embotellat: PINORD, el fi vi espumós que s'ens presenta acabat de fer deliciosament fred i amb bombolles natural del primer most. No hi ha volta de full, PINORD està de moda.

R. P.

Els vins espumosos sorgeixen a partir del most flor, retenint de la seva fermentació les bombolles i aromes que els defineixen i caracteritzen.

Festa Major de Vilafranca del Penedès

Moment econòmic

actual al Penedès

L'economia del Penedès, en el moment actual, es troba, lògicament, condicionada per la crisi general, no sols del país, sinó de tot el món occidental. No obstant, les característiques d'una indústria desenvolupada amb un índex remarcable d'equilibri com és la indústria del vi, fan que l'esmentada crisi no hagi aturat la capacitat de maniobra dels empresaris. És més, podríem afirmar sense dubte que la puja incessant del dòlar afavoreix massivament les exportacions. La indústria xampanyera és testimoni clar d'aquesta afirmació. Així i tot, hi ha qüestions immediates que constitueixen per la seva envergadura una seriosa preocupació en el moment actual de l'economia penedesenca. La primera d'elles és indubtablement la del constant augment de la pressió

fiscal, deguda a la necessitat dels equips de govern a tots els nivells: estatal, autonòmic, i municipal, de satisfer i atendre unes anomenades necessitats públiques molt discutibles i que aturen considerablement les possibilitats d'unes inversions empresarials, únic suport de l'economia de mercat, essència del sistema capitalista i occidental. Amb la massa dinerària que actualment sembla que es troba sense finalitat decisòria i únicament a l'expectativa d'operacions purament especulatives, hi hauria necessitat d'estimular la inversió amb mesures rebaixes fiscals. D'altra banda, l'economia del Penedès es troba davant de la incorporació a la Comunitat Europea, la qual cosa determina un plantejament nou de les seves línies fonamentals. Amb aquesta expectativa; des-

taca la manca d'informació de pagesos i empresaris. Perquè no es pot prendre cap decisió de cara al futur, ignorant els termes i condicions aproximats de la nostra incorporació. ¿Serà immediata la mesura europea de reducció d'hectàrees de vinya? ¿Quines seran les indemnitzacions per hectàrea? ¿Quines seran les fases de la incorporació agrària? ¿Quin serà el criteri de les subvencions a l'agricultura?

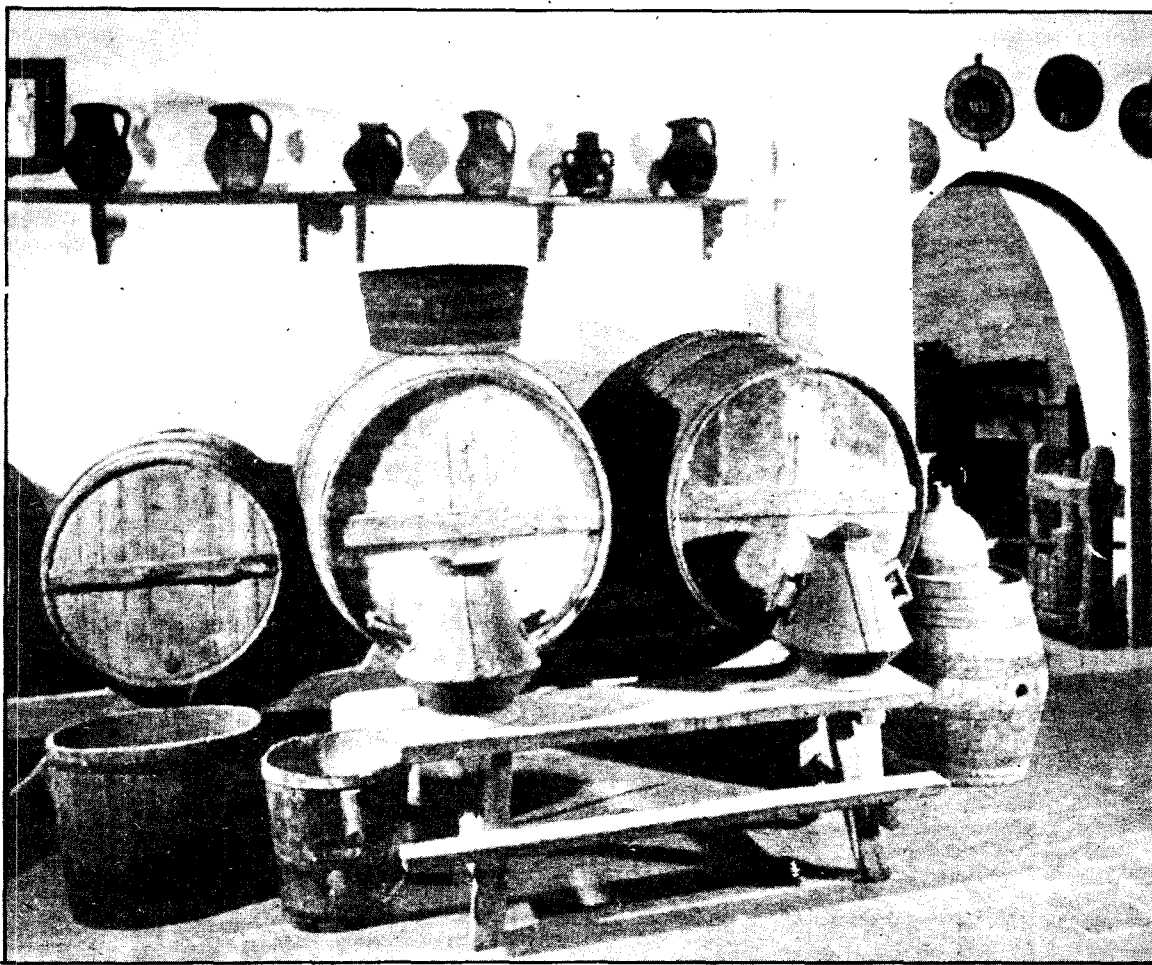
Tots aquests interrogants i molts més tenen preocupats els homes del Penedès, ja que tota l'estructura i projecció de la xarxa socio-econòmica penedesenca està lligada a l'esmentada problemàtica. No sembla que el sector agrari sigui el que té les de perdre, però...

J. B.

PER COMPRAR A GUST I VESTIR BÉ

Rafecas
ARENAS

Gèneres de Punt - Alta Confecció - Camiseria -
Corbateria - Guants - Articles de pell - Paraigües -
Perfumeria - Màquines de cosir

MG

ELECTRODOMESTICOS
GUARDIET

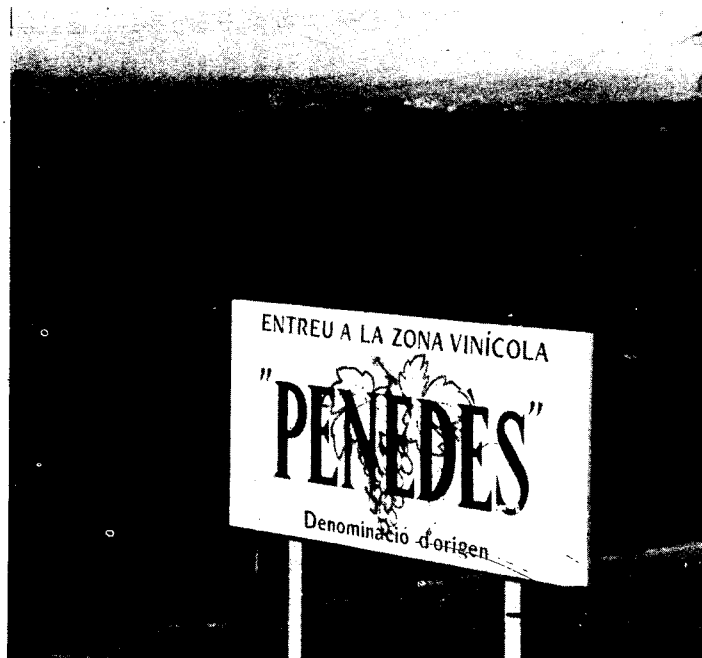
San Juan, 11. Tel. 892 05 65.
Vilafranca del Penedès (Barcelona)

Donem suport a

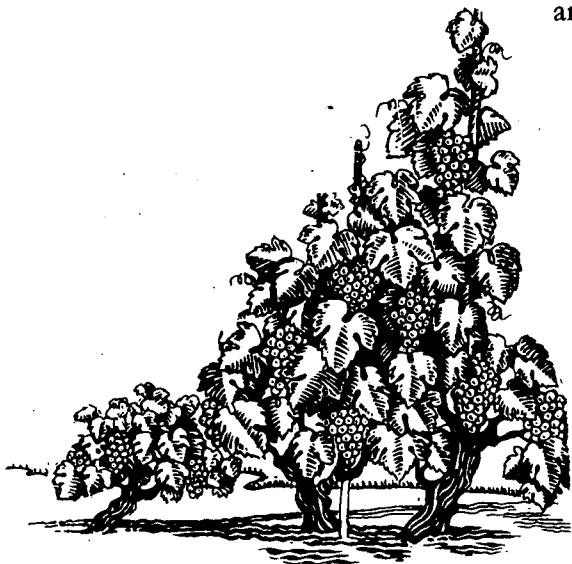
“CATALUNYA CRISTIANA”

Festa Major de Vilafranca del Penedès 1984

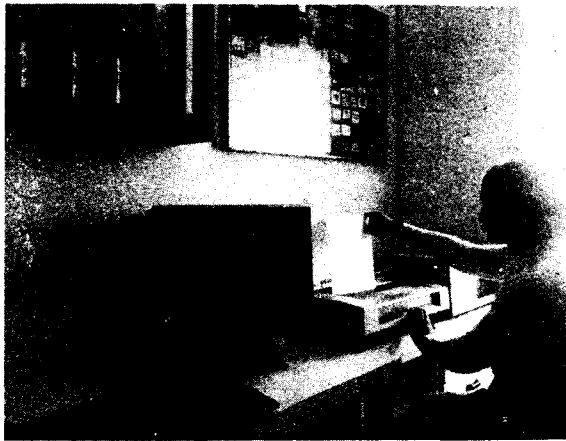
"PENEDES"

Poques zones vinícoles poden oferir una història tan rica i tan arrelada. Abocada al Mediterrani, sembla que ja els fenicis hi van desembarcar els seus ceps set-cents anys abans de Crist. Fou, però, amb l'arribada dels romans que el Penedès va començar a tenir la seva personalitat. Limitat al nord pel Pont del Diable i al Sud per l'Arc de Berà, el Penedès el creua l'antiga Via Imperial. Avui, el Penedès és una puixant realitat de més de 50.000 hectàrees, de les quals més de 20.000 són dedicades al conreu d'uns tipus de vinya que, amb el temps, han fixat unes característiques pròpies que li donen anomenada arreu del món.

El Consell Regulador de la Denominació d'Origen "Penedès" hi diferencia tres zones —Alt Penedès, Garraf i Baix Penedès—, i set varietats autòctones: Parellada, Xarel·lo, Macabeu, Cariñena, Ull de Llebre, Monestrell i Garnatxa. A més, s'hi implanten varietats forànies que per la seva quantitat reconeguda i el seu "bouquet" exquisit poden millorar molt els vins Penedès: Cabernet Sauvignon, Chardoney, Melot, Gewvrt Traminer. La implantació diversa d'aquestes varietats ha donat una variada gamma de vins suaus, d'excel·lent "bouquet" i particular aroma, amb una graduació alcohòlica entre els 9 i els 13 graus. Vins de qualitat excepcional que, en el cas dels blancs, de 9 a 11 graus, són molt apropiats per a l'elaboració de vins escumosos. El Penedès és una de les zones vinícoles més conegudes i apreciades del món. I les seves marques —emparades pel Consell Regulador de la Denominació d'Origen "Penedès"— en són el més digne exemple.

Consell Regulador
de la
Denominació d'Origen
"Penedès"

Cinc-cents anys del temple de Santa Maria

cinc-cents anys de vida cristiana a Vilafranca

Avui a Vilafranca del Penedès és festa grossa. La bella basílica de Santa Maria compleix cinc-cents anys. Aquesta església, doncs, a més de bella —la seva gràcil arquitectura és un goig per a la

vista i un esplai per a l'espectador—, és també vella —les seves pedres han estat generosament ungides pel batec de la vida del poble. Vet ací un monument doblement venerable. La vellúria de la bellesa, no sols

no l'ha emmasteït, sinó que l'ha subratllat amb traç fort enmig del context de la història de la vida. Per això segueix essent el gran distintiu de Vilafranca, la proclamació de la seva identitat, que fa palesa amb

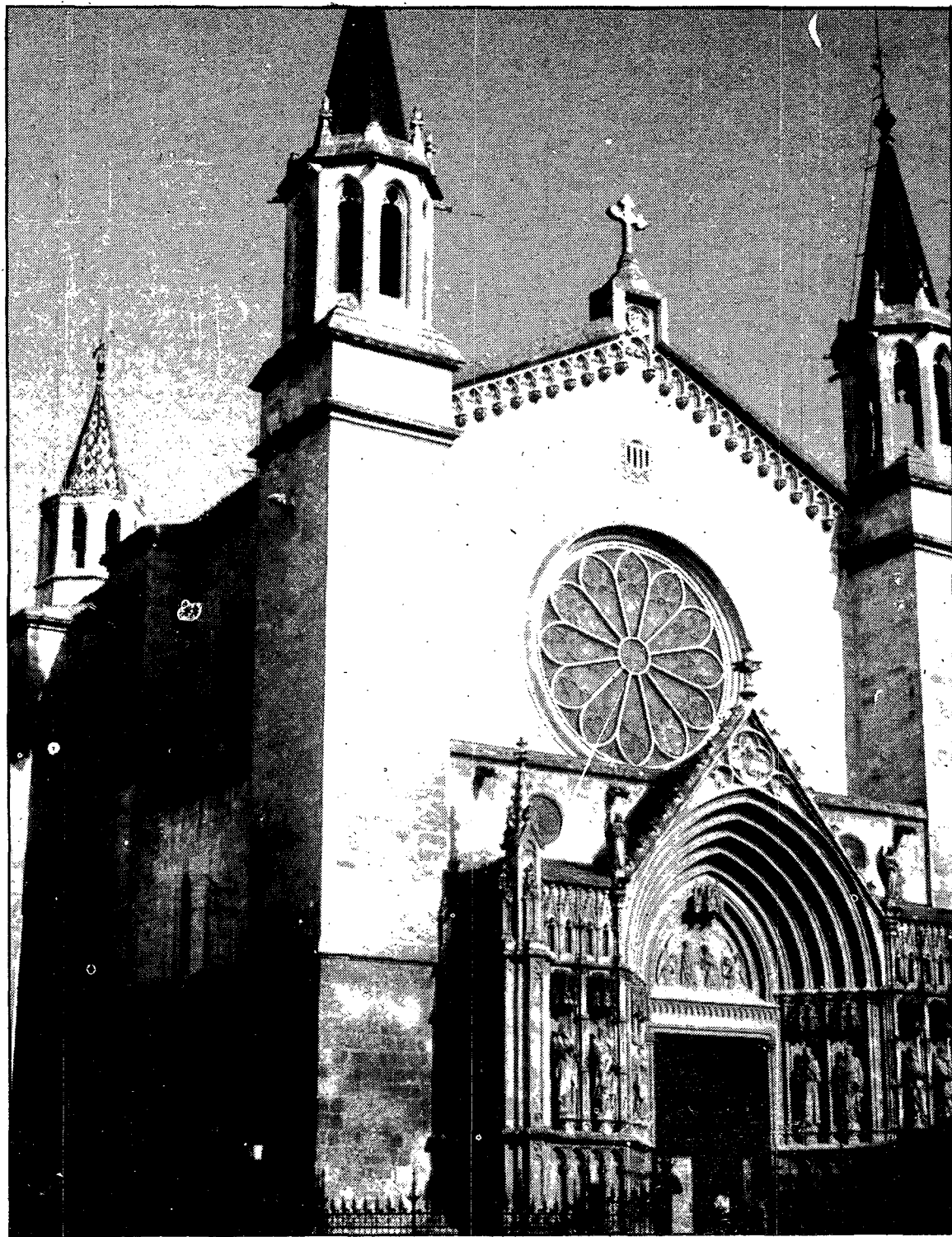
orgull i amb joia al centre de la geografia penedesenca.

Una làpida ubicada al costat del portal lateral de la basílica ens ho recorda: "La consagració fonch feta per lo R. Archebisbe de Tarragona, patriarcha de Alexandria habent llochs del R. Bisbe de Barcelona: fonch feta lo darrer Diumenge del mes de agost de 1484; foren jurats los honorables En Joan Pellisser, ms. Jaume Babau, Bernardí Conill y Joan Rovira".

Aquell 29 d'agost, el bisbe de Barcelona, Gonzalo Fernández de Heredia, no pogué ser a Vilafranca per la consagració del nou temple de Santa Maria. Ambaixador com era de Ferran II a Roma, deuria estar al Vaticà, a l'aguait de la resolució del conclave reunit des del dia 26 per a buscar un successor al papa Sixte IV, el creador de la Capella Sixtina, que havia mort el dia 12 d'aquell mateix agost. Els cardenals van elegir Innocenci VIII, coronat papa el 12 de setembre del mateix any. Per això el suplí a Vilafranca l'arquebisbe de Tarragona, Pedro de Urrea, aragonès també com el seu col·lega barceloní i devot partidari com ell de Joan II i del seu fill Ferran el Catòlic. Dos anys més tard, el 1490, el bisbe Gonzalo deixava la seu de Barcelona per a ocupar la metropolitana de Tarragona, on hi venia a residir a partir del 1500, després de les seves missions italianes. Avui, cinc-cents anys després, serà l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Narcís Jubany i Arnau, qui presidirà enmig dels seus diocesans vilafranquins i penedesencs, la missa solemne de l'aniversari de la consagració de la catedral del Penedès.

La basílica de Santa Maria de Vilafranca és realment una obra d'art. Els esperits cultes i refinats en saben admirar la seva estètica, en coneixen la història i no es cansen de contemplar-la i estudiar-la. Fóra una llàstima que aquesta contemplació i aquest estudi que-

dessin aturats en la corporeïtat de l'edifici. Perquè, si bé és veritat que tots els edificis tenen també la seva ànima que en certa manera els fa, si no organismes vius, sí estoig de vida, quan es tracta d'un temple aquesta ànima esdevé sagrada. Sagrada per la seva dedicació —aquest és el significat profund de la consagració del temple—: dedicat —destinat— al Senyor i a madona santa Maria. Sagrada també per la vida cristiana que ha originat en les seves fonts baptismals, que ha mantingut i ha fecundat amb la celebració dels altres sacraments, sobretot per de l'eucaristia, i que s'ha esplaïat en la pregària i els actes de la religiositat popular. Aquest espai "sagrat" ha batejat la història petita i gran dels homes i les dones de Vilafranca. Cadascú amb la seva fe —feble o forta: qui és capaç de jutjar res en aquest camp— covant esperances i sobretot estimant. És l'ànima del poble creient, capaç de creure amb jaculatories i, fins i tot, de creure també amb renecs, que en llavis de la gent senzilla, són moltes vegades jaculatories maldestres, tombades del revés, però que en el fons manifesten la fe del poble. La fe d'un poble de sants: sant Ramon, mare Ràfols, el bisbe Torras. La fe del poble humil, innombrable ací en les pàgines de la gran història, però que ha fecundat la cultura i ha bastit aquesta església. La fe, també, dels peccadors o dels forassenyats que l'han convertida més d'una vegada en un munt de cendra i de vergonya. Aquí és on hi ha l'ànima del temple. L'ànima del poble, que dóna sentit i vida a aquestes pedres. Qui vulgui estudiar-les, que estudiï també la fe i la vida creient de Vilafranca, que ha omplert, omple i omplirà —no en dubtéss pas— sempre l'esvelta nau de la seva basílica. Qui vulgui contemplar-la, que contempli la vida del poble, que treballa, viu i mor, amb la convic-

Un any excepcional

ANIS PENEDÈS

Amb la garantia de:

Destil·leries Vilafranca, S.A. - Vilafranca del Penedès

nedès

ia:

anca

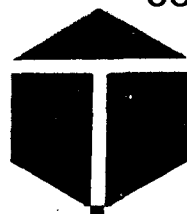
ció profunda que en el nervi més íntim de la seva existència hi ha Déu, que fa camí amb tots nosaltres pels viaranyes d'una història, que pot semblar a voltes absurda, però que sempre és història sagrada, història de la veritable salvació del poble.

La basílica de Santa Maria de Vilafranca és això i molt més. És un crit en pedra que diu als quatre vents del Penedès la fe centenària i sempre actual de la vila. Per això el sentit pregon de la festa d'avui no queda reclòs dintre dels límits del cinc-cents aniversari d'un edifici singular, sinó que posa de manifest la vida de l'església vilafranquina i de tota la seva comarca. Felicitats "catedral del Penedès"! Per a molts anys cristians de Vilafranca i de tota la zona del Penedès! Tirant endavant la nostra història arribarem a veure convertida aquesta magnífica basílica en catedral de debò?

Josep M. Aragonès
Vicari Episcopal del
Penedès i del Garraf

SASTRERIA

CONFECCIONS

terrades

Santa Maria, 8
Cort, 7

Tel. 892 23 05

Vilafranca
del Penedès

JOYERIA

RELOJERIA

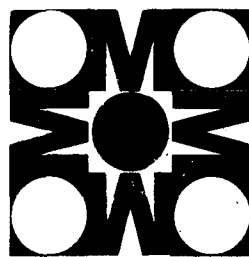
OPTICA

José A. Nogués

TALLERES PROPIOS

Cort, 30 - Telf. 892 19,38

VILAFRANCA DEL PENEDES

Confeccions
MERCADERPl. J. Álvarez, 7
Telèfon 892 03 56

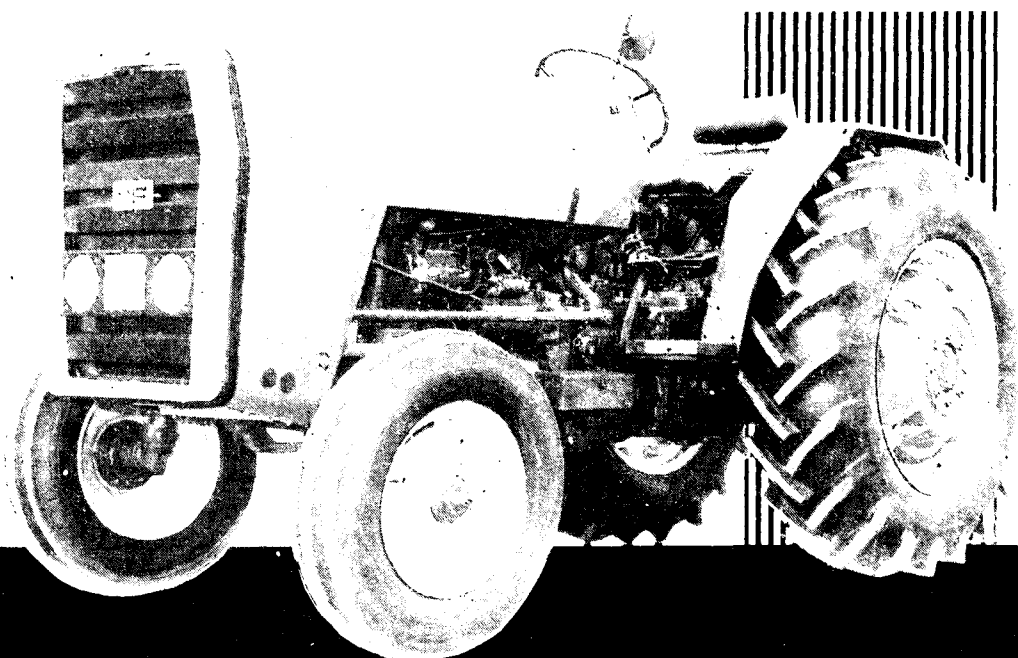
VILAFRANCA DEL PENEDES

Sucursal: Cort, 21
Telèfon 892 18 47

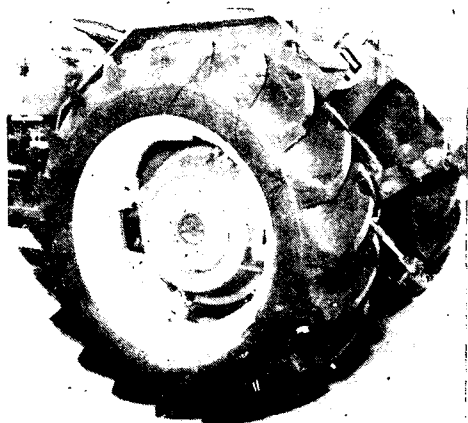
**Ara, amb més força
que mai!**

**La nova
Sèrie '84**

MF
Massey Ferguson

TRACTORS

MASSEY FERGUSONPRIMERA MARCA
MUNDIAL

Nou sistema automàtic de variació d'amplada. - Més comoditat de conducció. - Mides més compactes i adaptades a vinyes i fruiters. - Més potència i versatilitat. ECONOMIA DE CONSUM

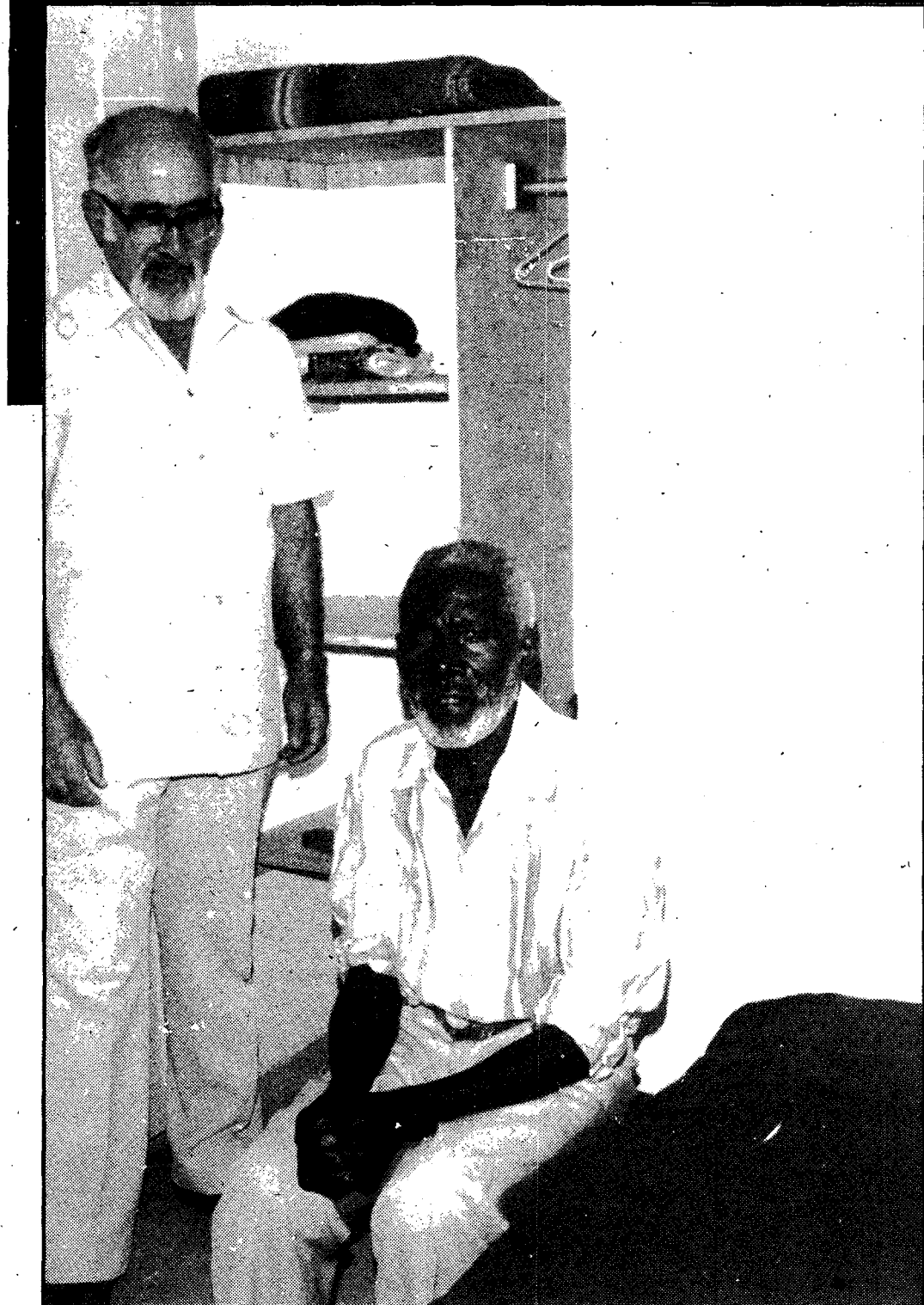
GARAGE HUGUET, S.A.

VILAFRANCA. DEL PENEDES

Serveis a:

VILANOVA - EL VENDRELL - SANT SADURNÍ - MARTORELL

Entrevista al pare Josep Lluís

El negre,
mateix,

"El tribalisme ha vingut a substituir el racisme, i per desgràcia manca equilibri en les tribus per acceptar-se mútuament i subjectar-se al poder constituït, perquè no tots poden manar. Les tribus són moltes, però dues predominen: la Shona i la Ndebele."

Això diu el pare Josep Lluís Culebres i Hidalgo, missioner que viu des de fa 31 anys a Hwange, Zimbabwe.

El pare Josep Lluís va néixer a Esplugues de Llobregat l'any 1928. Va estudiar teologia nou anys al seminari diocesà de Barcelona. Després passà a l'Obra de l'Institut Espanyols de Missions Estrangeres (IEME). El pare Josep Lluís és un home amb gran fe, de caràcter cordial i bondados. Alt, cepat i fort, amb barba blanca, mans carneses i mirada tendra i penetrant, encerclada en unes ulleres resistents. El seu ideal, la seva vocació i el seu únic afany ha estat sempre donar a conèixer la Bona Nova de Jesucrist al Tercer Món.

Actualment treballa amb 30 sacerdots espanyols, cinc nadius i tres d'altres països, a la Missió catòlica de Hwange a Zimbabwe. Aquesta diòcesi consta de 500.000 habitants, dels quals 50.000 són catòlics. El bisbe de la missió de Hwange, monsenyor Ignacio Prie-

to, és un espanyol lleonès. Distintes congregacions religioses femenines col·laboren a l'obra apostòlica duta a terme per aquests sacerdots de l'IEME.

Cada cinc anys, el pare Josep Lluís i els seus companys vénen a Espanya a veure la família i organitzen trobades, conferències i reunions per donar a conèixer la seva obra i per exposar les necessitats més urgents d'aquella missió. Sempre amb l'alegria al cor i la confiança d'ésser ajudat. He mantingut una llarga conversa amb ell, de la qual n'he recollit els trets més importants.

Colonialisme anglès
i independència nadiua

El pare Josep Lluís em comenta la situació socio-política de Zimbabwe.

Culebres, missioner a Zimbabwe

de per si és religiós

—Zimbabwe assolí la independència l'any 1980. Abans havia estat una colònia anglesa durant gairebé un segle. Actualment és una República amb un primer ministre que és el que mana en realitat.

Zimbabwe és relativament ric.

—Certament, el país és ric, encara que no tant els seus habitants. Hi ha unes riqueses naturals, com és ara les mines de carbó i les mines, de segona categoria, d'or i d'estany. Zimbabwe exporta te, tabac i cotó, i resta encara una certa indústria, heretada del temps colonial. Les tribus són moltes, però les més importants són dues: Shona i Ndebele. En temps de la colònia els anglesos s'havien preocupat de la cultura del país, però durant el seu mandat la cultura era controlada i limitada a un sector molt concret de la població. Ara el govern nadiu pretén d'estendre-la a tots: l'ensenyament bàsic arriba a tothom, i el mateix cal dir de la sanitat, que, potser amb menys mitjans que abans, abasta més equitativament a la resta del país.

Tasca social i cultural de les missions catòliques

—El nostre intent —continua

dient el pare Josep Lluís— és unir la labor social, cultural i sanitària amb l'anunci de la Bona Nova de Jesucrist. Quan el colonialisme feia discriminació entre les distintes classes socials, nosaltres ens havíem de lliurar a un ajut de tota mena. Ara que els governs s'han interessat per l'ensenyament i la tasca sanitària, nosaltres ens cal suplir altres aspectes no prou atesos per l'administració pública, com són la formació humana de la joventut, la promoció de la dona i l'acolliment dels vells.

"Tercera Edat en el Tercer Món"

L'obra que té en la ment, en el cor i entre mans el pare Josep Lluís i els seus companys missioners és una institució a favor dels avis.

—Cal dir que la família africana, seguint antigues tradicions, manté un gran afecte i consideració vers els avis. Els vellets sempre ocupen un lloc preferent en la llar. Però per raons de la guerra —la de la independència, que durà quinze anys— molts vells han quedat sols o sense família. Es comprèn: molts d'ells havien vingut del nord, en els seus bons anys d'edat. Emigraren i es casa-

ren amb dones de la localitat on havien emigrat, però en fer-se grans, elles —les seves dones— els abandonaren marxant a llurs tribus. Igualment els seus fills. En quedar-se abandonats, ha estat el motiu de fundar nosaltres una institució que en diem "Tercera Edat en el Tercer Món". La fundació té cura, tant dels avis que encara resten a casa seva, que els ajudem amb queviures, roba, medi-

caments, etc., com dels que no poden continuar sols i resideixen en una residència que hem construït. És important dir que la idea d'aquesta construcció va sorgir dels propis feligresos cristians de la Missió. Vàrem començar les obres l'any 82, Any Internacional de la Tercera Edat. El 20 per cent de les despeses vingueren de la pròpia localitat, i la resta s'ha demanat i obtingut d'organitzacions internacionals. Ara també esperem un ajut del govern per cloure la casa, en la qual ja hi resideixen 14 vells.

El pare Josep Lluís reconeix que en Zimbabwe hi ha llibertat de culte i expressió. En general el negre és força religiós, si bé unes tribus ho són més que d'altres. Els indígenes són animistes: creuen en els esperits, que els dominen en molts aspectes de la vida i de la mort. Creuen també en un influx del mort sobre el viu.

Interessa la formació de líders seglars cristians

La tasca fonamental del missioner ha estat sempre la catequesi dels infants, joves i adults.

—Ens interessa molt i ens preocupa la formació de catequistes i de líders seglars cristians. La catequesi prèvia a la recepció dels sagraments dura dos anys o cursos, tant pels joves com pels adults. L'assistència als vellets fa que també ells participin de la catequesi. Abans els vells se'ns escapaven de les mans. Avui, com que resideixen prop de l'església participen més i millor de la vida pròpiament cristiana. Referent als joves et diré que l'organització de clubs juvenils porta a la constitució de cooperatives, que els dona treball i els ajuda a viure. Donem, finalment, molta importància a la formació de la dona:

l'iniciem en les tasques domèstiques, en la costura, cuina, atenció i sol·licitud pels fills, etc.

El nostre missioner diu que els negres de Zimbabwe són tradicionalment poligàmics, si bé la poligàmia decau perquè és més difícil i costós mantenir diverses dones. Perdura sí una poligàmia clandestina.

El pare Josep Lluís rep "Catalunya Cristiana"

—La rebem i ens interessen les notícies que no sabríem per altres mitjans. Agraïxo la vostra finesa d'enviar-nos el setmanari. Agraïxo també a tots els qui a Espanya col·laboren amb nosaltres: en la pregària, en tot esforç i a tot nivell. Aquí Catalunya i a altres parts d'Espanya hi ha uns grups de seglars —"EMS": equips missioners seglars— que ens ajuden per la formació de seminaristes i pel manteniment de catequistes.

Els missioners de la missió de Hwange viuen en petits grups, de dos com a mínim. Hi ha un responsable de tot l'equip. Actualment la Conferència Episcopal Espanyola ha estudiat la situació d'aquests sacerdots diocesans en les missions entre infidels, i ha decidit que ells poden formar part de la pròpia diòcesi d'origen. El grup de missioners diocesans a Hwange ha disminuït últimament, però ha augmentat el nombre de missioners nadius.

Molts altres coses explica aquest missioner català que ha vingut uns dies a casa seva i que el proper setembre —amb els seus 56 anys al coll— torna a la missió catòlica de Zimbabwe. Jo li manca esperit, ni salut ni empena. Però sobretot té i viu una gran fe en el seu difícil i arriscat ministeri.

Francesc Gamissans

Calendari

Diumenge, 26 d'agost. XXI del temps ordinari. La Mare de Déu de la Font de la Salut. Santa Teresa de Jesús, Jornet, verge fundadora. Sant Ceferí, papa màrtir i sant Balduí, monjo.

El sol surt a les 5.10 i es pon a les 6.34 (hora solar). Festa major a Puigverd de Lleida i Saldes.

Dilluns, 27 d'agost. Santa Mònica vídua i sant Cesari, bisbe. Festa major a Maldà i Sant Celoni.

Dimarts, 28 d'agost. Sant Agustí, bisbe doctor; sant Hermetes i sant Pelagi, màrtirs.

Festa major a Sant Agustí de Lluçanès i Vilanova d'Escornalbou.

Dimecres 29 d'agost. Màrtiri de sant Joan Baptista. Santa Sabina i santa Verònica, verges.

Festa major a Borredà, Campins, Canejan, Juneda, Móra d'Ebre, Sant Climent Sescebes, Sant Hilari Sacalm i Vinaixa.

Dijous, 30 d'agost. Sant Fèlix, prevere màrtir i santa Gaudència, verge i santa Verònica.

Festa major a Alcarràs, Blancafort i Vilafranca del Penedès.

Divendres, 31 d'agost. Sant Ramon Nonat, cardenal, sant Domènec del Val, nen màrtir i sant Aristides, confessor.

Festa major a Aitona i Artesa de Lleida.

Dissabte, 1 de setembre. La Mare de Déu de la Cinta. Sant Lleir, bisbe; sant Gil, abat, sant Llop, bisbe i santa Anna, profetessa.

Festa major a Pont d'Armentera, Dosrius, el Figueró, Torà, Vilamallà i Vilamaniscle.

En tot moment

Estimem la Verge, atensem-nos a Ella, és la nostra mare i la tresorera de les gràcies del Senyor. No tinguem por d'aproparnos-hi en les nostres mancances, és mare de bonesa i compassiva. Demanem-li ésser dels qui Ella porta escrits en el seu gran cor.

☆☆☆

L'Església celebra

Diumenge, 26 d'agost. XXI de durant l'any. Lectures: Primera, Is 22,19-23, S 137, segona Rm 11,33-36, tercera Mt 16, 13-20.

Dilluns 27 d'agost, de la setmana XXI de durant l'any. Lectures: Primera, 2Te 1,1-5.11b-12, S 95, segona Mt 23,13-22.

Dimarts, 28 d'agost de la setmana XXI de durant l'any. Lectures: 2Te 2,1-3a13-16, S 95, segona Mt 23,23-26.

Dimecres, 29 d'agost. Màrtiri de sant Joan Baptista. Lectures: Primera, Jr 1,17-19, S 70, segona Mc 6,17-29.

Dijous, 30 d'agost de la setmana XXI de durant l'any. Lectures: 1 C 1,1-9, S 144, segona Mt 24,42-51.

Divendres, 31 d'agost de la setmana XXI de durant l'any. Lectures: Primera, 1C 1,17-25, S 32, segona Mt 25,1-13.

Dissabte 1 de setembre de la setmana XXI de durant l'any. Lectures: Primera, 1C 1,26-31, S 32, segona Mt 25,14-30.

Evocació del mestre Toldrà

L'Escola Municipal de Música de Barcelona, consagrada a l'ensenyament d'aquest art, constitueix un lloc de recordances i d'admiració, el mateix que un castell encantat —de fet ho sembla— on hi dormen notes arpegiades o acords de sonates, estudis i concerts, en una cascada inextinguible de sons i melodies.

Qui va tenir el goig de conèixer i tractar al ja desaparegut Director de l'Orquestra Municipal de Barcelona, recordarà sempre la seva figura esbelta, enèrgica, d'ulls clars i cabells grisos però indomables, que seguien el ritme de la música i eren a la vegada subtils receptors de les vibracions del seu esperit sensible a les indicacions de la partitura.

Dades biogràfiques

Eduard Toldrà i Soler nasqué a Vilanova i la Geltrú l'any 1895, i aprengué les primeres lliçons de música del seu propi pare.

Després vingué a Barcelona i fou alumne aprofitat a l'Escola de Música, tenint com a mestres, Millet, fundador de l'Orfeó Català, així com Gálvez i Nicolau, dels qui recolliria el seu gran amor a la música i a la composició, ja que als 17 anys formava part del Quartet Renaixement (1911).

Més endavant, pels seus mèrits és nomenat Director de l'Orquestra d'Estudis Simfònics mentre exercia a la vegada la càtedra de violí, el seu instrument preferit, a l'Escola Municipal de Música.

L'any 1944, quan va fundar-se l'Orquestra Municipal de Barcelona, li fou encomanada la tasca de Director d'aquesta agrupació que tants triomfs hauria de donar-li i de la qual fou titular fins a la seva mort, en una entrega total i apassionada.

Els concerts de l'Orquestra foren nombrosos i plens d'ambició, presentant obres de diversos autors, des de Beethoven a Stravinsky, Schubert, Mozart, Wagner, Falla... és a dir, tota la gamma de músics simfònics que deixaren constància del seu talent musical.

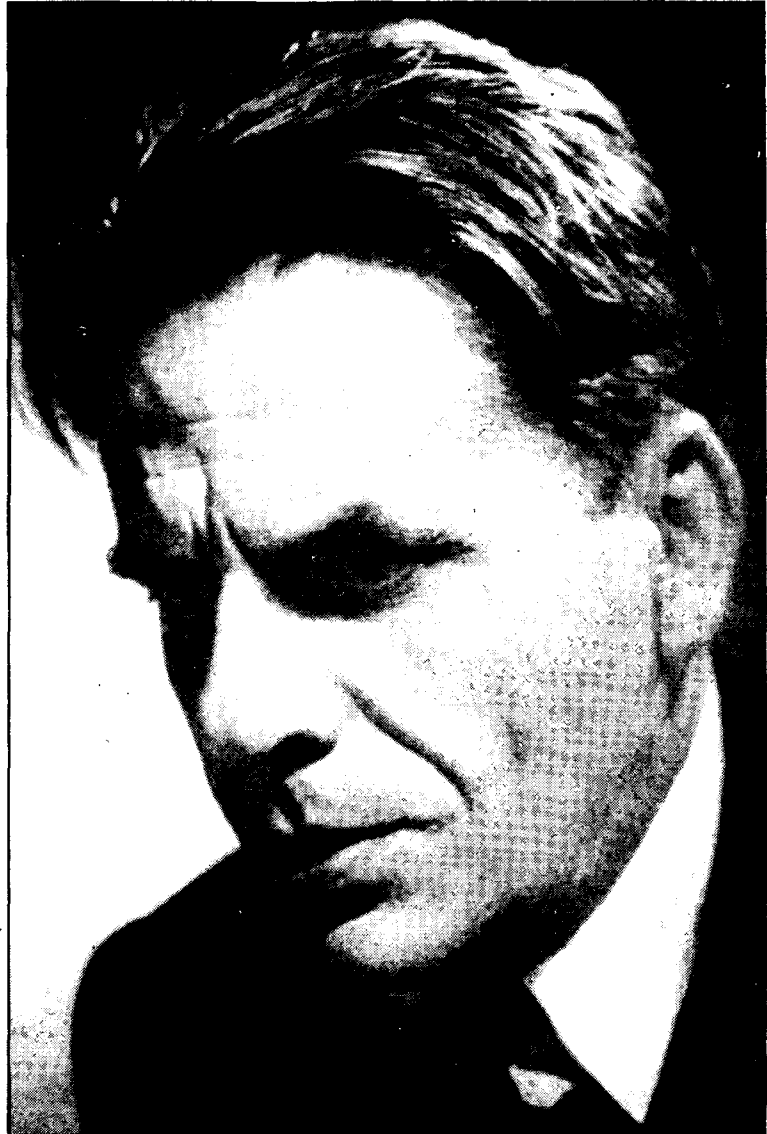
Toldrà fou també un autor seriós, ple de transparències, que deixà unes partitures plenes d'encerts i de vius sentiments populars. Tenim en primer lloc la seva òpera còmica "El giravolt de maig", amb lletra del poeta Josep Carner, considerada com la primera òpera catalana, representada fins i tot al gran Teatre del Liceu.

Un enamorat de la sardana

Per raó del seu casament, es va convertir en empordanès d'adopció i la cobla fou per a ell un instrument absolutament familiar, íntim. Bona prova d'això són les sardanes de les quals fou autor (unes 40) entre

Residencia Geriátrica Bon Viure

Estamos en Horta, en una torre con jardín, alimentación adecuada, calefacción, ascensor, sala de reposo, control sanitario y terapia humana. Estancias para siempre, y para convalecencias. Pocas plazas. Tel. 427 44 53.

les quals recordem: "Sol ixent", "El bac de les ginesteres", "Camperola", etc. obres que són com essències de la nostra terra, de gust refinat i pulcre instrumentació.

Va escriure també nombroses cançons de neta inspiració local. Qui no recorda el "Romanç de Santa Llúcia", tan sensible i barceloní? Així com "l'ombra del lleóner" i fins i tot uns lieds que es titulen "Froliñas d'os toxos" —Floretes d'esbarzer—, un homenatge als amics de Galícia.

La darrera obra dirigida per ell, fou l'estrena de "L'Atlàntida", del mestre Manuel de Falla, al teatre del Liceu, l'any 1961, poema simfònic-coral de proporcions gegantines que constituí la gran il·lusió

del seu autor, andalús de cor i músic excepcional, que morí abans de finalitzar-la, en terres americanes, on hi era exiliat.

L'obra completa de Toldrà és molt més extensa, per tal com no hem parlat dels seus quartets per a instruments de corda i altres composicions, però ací s'ha volgut tan sols revocar la figura del mestre desaparegut, que deixà el record d'un home sincer, fidel a la seva vocació, que va anar-s'en per sempre, el dia 30 de maig del 1962 i a qui Déu concedí una gran sensibilitat i un tendre amor a la seva terra, que no va desmentir mai.

Pietat Campmajó

D'ACÍ I D'ALLÀ

De metges i medicines

Un metge deia, naturalment, que ells no fallen mai, ans són les medicines les que no fan l'efecte. Massimo Bontempelli diu que la medicina es una opinió. Per aquest motiu algunes famílies convoquen dos o tres metges al voltant del que s'agreuja. Ara recordo el cas d'aquell home malalt que patia molt i demanava al metge que el deixés morir. No em fan falta els vostres consells —digué el metge—, conec prou quin és el meu ofici i això basta. Un altre dia, la sogra d'un individu caigué en síncope alarmant. Arribant el metge a tot córrer, digué que amb un parell de bufetades la dona es reanimaria sens dubte. El gendre de la sincopada diu: "Doctor, deixi'm-les-hi donar a mi, que fa temps que m'espero..."

Pere Campàs Bonay

EDITORIAL REGINA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig

- ELS MANAMENTS DE DÉU
- LES BENAURANCES
- LES OBRES DE MISERICÒRDIA

Textos catequístics per als infants, exposats en llenguatge de fàcil comprensió. Nombroses il·lustracions a tot color, de caire sumament atractiu i orientador.

UN BON REGAL PER ALS NOSTRES INFANTS

De venda en llibreries
(P.V.P. 1.400 ptes.)

També s'edita amb text castellà.

Mallorca, 87-89 - Barcelona-29

Diumenge

XXI DURANT L'ANY

**A cura
dels monjos de Poblet**

el pa de la paraula

LES CLAUS DEL REGNE DEL CEL

Aquest oracle anuncia el nomenament, per a reemplaçar un alt funcionari caigut-en falta, d'un intendent reial que serà el perfecte executor de les intencions del seu amo. Rebrà sobre les seves espatlles la insígnia simbòlica dels seus poders: la clau. No es farà res, en l'administració del país, sense la seva aprovació. Jesús es referirà implícitament a aquesta profecia quan confiarà a Pere les claus del Regne del cel; de fet, serà Pere que obrirà als pagans les portes de l'Església primitiva.

Lectura del llibre del profeta Isaïes (22:19-23)

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: "Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare".

SALM RESPONSORIAL

137: 1-2a, 2bc-3, 6 i 8bc (R.: 8bc)

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor,
us vull cantar a la presència dels àngels.
Em prosterno davant del santuari.

R. El vostre amor perdura sempre.
Acabeu la vostra obra, Senyor.

Enalteixo el vostre nom,
perquè estimeu i sou fidel.
Sempre que us invocava, m'heu escoltat
heu enfortit la meva ànima. **R.**

El Senyor és excels, però es mira els humils,
mentre que els altius, els esguarda de lluny.
El vostre amor perdura sempre.
Acabeu la vostra obra, Senyor. **R.**

**Per salvar el món el Messies vingué
abatut i incompres.**

Odo Casel

L'Església no distribueix cap tranquil·litzant religiós

Crist vol saber què pensa d'ell la gent. Fa una mena d'enquesta. Sondeja l'opinió, diríem avui. Pregunta als deixebles i, en un desordre espontani, aquests li responen transmetent-li el que diu la gent. Crist precisa la pregunta: **Per a vosaltres qui sóc jo?** Llavors Pere respon amb precisió.

Si Crist repetís avui la mateixa pregunta, de segur què, amb el mateix espontani desordre, recolliria les més estranyes i bigarrades respostes. No perquè els homes ignorin totalment qui és Crist, sinó perquè, llevat del seu nom, poca cosa en saben. I allò que en saben, molt sovint és inexacte.

L'Església ens presenta avui aquest fragment evangèlic, no pas per ganes d'evocar nostàlgicament el passat, sinó invitant-nos intencionadament a aprofundir la nostra fe. Perquè quan hi ha una autèntica adhesió a Crist, se'l coneix i se l'estima. Pere en dóna un testimoni clar, i per això Crist l'escull d'entre els apòstols per tal de fer-lo el fonament de l'Església.

El qui creu en Crist l'estima sense límits. Per poder-lo estimar, però, cal conèixer-lo, i això no és possible sense la mediació de l'Església. Sense ella podem descobrir i venerar un mestre d'espiritualitat, però no creure i adorar el Fill de Déu, salvador dels homes.

No s'hi val a objectar que l'Església és plena d'errors i d'incoherències, i que sovint desfigura el veritable rostre de Crist. Hem d'adonar-nos, il·luminats per la fe, que a través de la seva misèria —la misèria dels homes que aixopluga— l'Església és la continuadora de l'obra redemptora.

D'altra banda l'Església ha de reconèixer que en el

compliment de la seva missió, no és guardiana de cap civilització ni de cap cultura, per venerables que siguin; ni és distribuïdora de cap tranquil·litzant religiós, per estabilitzador que sigui; ni és la protectora de cap ordre social, per necessari que sigui. Per tant, hem de malfiar-nos sempre de totes les interpretacions eclesiològiques que confonen la protecció del poble de Déu amb la legitimació de qualsevol forma de poder.

Aquesta secular temptació cristiana prové de la tendència a judicar partint de les necessitats que ens semblen ineludibles, tot oblidant l'autèntica finalitat de l'Església. Progressistes o integristes, inclinats a l'activisme o a la passivitat, tots hem fet, i fem, allò que ens convé: seguim les nostres inclinacions i oblidem el que és essencial a la fe. Hauríem de reflexionar-hi reposadament.

Per a tot creient l'Església és alhora insuportable i necessària, preciosa i irritant. Les seves lentituds exasperen alguns, les seves reformes treuen d'altres de polleguera. Caldria que tots recordéssim que l'Església és insubstituïble perquè té paraules de vida eterna.

Així, a través de l'encarnació del Verb que ella continua, a través de les tares dels homes que la formen, l'Església ens dóna la fe i ens encamina a professar obertament la nostra adhesió incondicional a Crist. Com Pere.

**Maur Esteve
Abat**

L'ESGLÉSIA, EL NOU ISRAEL

Com a conclusió dels tres capítols que mostren com els pagans, amb els jueus, prenen lloc en el pla de la salvació, ve un himne triomfal a la saviesa insondable de Déu. Els versos estan gairebé enterament presos de l'Escriptura. Podem creure que Pau pensa aquí en l'Església, l'Israel nou on es realitza en plenitud el destí del primer Israel.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (11:33-36)

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! ¿Qui pot conèixer el pensament del Senyor? ¿Qui l'ha assessorat com a conseller? ¿Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

EL PRIMAT DE PERE

Arribat en aquest tombant de la seva carrera terrenal en el qual prepara progressivament els seus a comprendre que la seva glòria passa per la creu, Jesús vol provar la fe dels seus deixebles. És un compromís personal que n'exigeix. Diuen moltes coses d'ell; ells, què diuen? I és aleshores que Pere enuncia la professió de fe en nom dels Dotze: confessió messiànica que no exclou una revelació de dalt sobre el misteri profund de Jesús Fill de Déu. Amb el poder de les claus, Simó rep llavors el nom que defineix la seva vocació: en ell es farà visible la invisible pedra angular de l'edifici eclesial, el Crist Ressuscitat. En comunió amb els altres Apòstols, Pere exercirà la seva funció en servei de l'Església, que gaudeix del mateix poder.

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (16:13-20)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: "¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?". Ells li respongueren: "Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes". Ell els diu: "I vosaltres, ¿qui dieu que sóc?". Simó Pere li contesta: "Vós sou el Messies, el Fill de Déu viu". Jesús li va respondre: "Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel". Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

LA BÍBLIA A L'ABAST

Un himne triomfal

Sant Pau clou la primera part de la carta als Romans amb aquest himne bellíssim, que ell compona gairebé tot a partir de textos de l'Antic Testament. Vegeu: Is 40:13 i 28, Jb 41:3 i Ecl 24:28-29. Es una veritable professió de fe en el Déu tot-altre, en la irreplicable originalitat de Déu, en la seva absoluta independència i en la seva providència amorosa. L'Apòstol queda astorat en la contemplació de Déu tal com es revela a través de la seva actuació en la història de la humanitat, que esdevé així història de salvació. Realment el nostre Déu és Jahveh, el que es manifesta tot caminant amb el poble que així va descobrir que és Ell en relació amb la humanitat. Ell és la font d'on brolla tot, i el fi vers on tot fa cap. L'alfa i l'omega, el principi i el fi. Però al mateix temps ell és també el company del nostre peregrinatge i el qui ens transforma i ens realitza. Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. La nostra actitud davant de Déu no pot ser altra que la de donar-li gràcies i cantar la seva lloança. Glòria a ell per sempre, amén. (v. 36). No estaria gens malament que ens acostuméssim a repetir aquest himne en la nostra pregària fins a gravar-lo en la memòria, per tenir-lo constantment a l'abast tant en les hores fosques —quan l'entusiasme per la fe flaqueja— com en els moments de joia i puixança —llavors que

correm el perill d'oblidar-nos de Déu i creure que tot es deu al nostre poder.

Una nova manera de contemplar la història

Certament que la història de la humanitat i dels pobles pot ser contemplada des de punts de partida molt diversos. Hi ha qui parteix dels grans personatges que sembla que l'hagin protagonitzada. Hi ha qui ho fa des de la perspectiva de l'evolució del pensament humà, de l'evolució de la tècnica, de les exigències de l'economia, de les lluites socials, dels cobejaments expansionistes i dels moviments independentistes que aquells generen com a manifestació de la voluntat de ser d'un poble. Fins es pot contemplar la història humana des de l'òptica del fet religiós i la seva incidència en l'ànima i en la cultura dels pobles. Sant Pau contempla la història de la humanitat

La saviesa insondable de Déu

(Rm 11:33-36)

des de la perspectiva del projecte de Déu. Es llavors quan es troba perdut en la immensitat del ser del Creador-Salvador, que ultrapassa tot model i tota realitat humana. Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són, d'incomprensibles, els seus judicis i, d'impenetrables, els seus camins! (v. 33). Tota la primera part de Romans ha estat un esforç de l'Apòstol per tal de fer-nos veure què érem nosaltres sense Crist i que hem arribat a ser amb ell. Aquesta és l'obra de Déu. La realització del seu pla etern en la història nostra. Aquí s'ha trenat l'acció de Déu, fidelíssima sempre, amb la resposta humana, que ha tingut i té els seus alts i baixos. Diguem història meravellosa i mal corresposta del poble jueu, o història sorprenent i inaudita del món pagà, cridat també i menat per Déu cap a la justificació. Déu és originalíssim en tot. I tal com plau de dir al poble senzill: Déu escriu dret amb ratlles tortes.

Crida a la humilitat pastoral

Tothom qui es dedica a la pastoral de l'Església hauria de llegir i rellegir, estudiar i no cansar-se de meditar, els escrits de sant Pau. Fins i tot hauríem de fer-ne el seu estudi abans de la lectura dels evangelis; o fer una lectura de l'evangeli a la llum de la doctrina de l'Apòstol. No és cap disbarat, això, ni ganes de fer l'original menysvalorant els evangelis. És que el "corpus" paulí constitueix el cinquè evangeli, escrit i viscut segons l'aire peculiar del cristià Pau. La nostra acció pastoral en sortiria molt millorada. Fixem-nos, si més no, en aquests dos vv. 34 i 35: **Qui pot conèixer el pensament del Senyor?** I nosaltres que estem tan segurs moltes vegades de determinar quina és la voluntat de Déu i d'imposar-la! **Qui l'ha assessorat com a conseller?** El pecat més antic del món —i encara el nostre— no és potser l'intent de manipular Déu i d'esmenar-li la plana? Tota la nostra acció pastoral cal que giri entorn de la recerca humil per conèixer el que Déu vol i entorn de l'amor veritable del poble, que ha de ser salvat tal com vol Déu i el poble necessita. Perquè en definitiva, el principi suprem que regula la nostra pastoral és el de l'absoluta gratuïtat del do de Déu: **Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar?** (v. 35). És el camí de la conversió constant.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

24 - Edwin P. Hubble i la recessió de les galàxies

Einstein havia pressuposat, per a establir la seva equació tensorial que explicava l'equilibri de l'univers, que, tal com creia tothom a primers de segle, el cosmos era estacionari, globalment estàtic. Això volia dir que la seva densitat global és sempre la mateixa i que els canvis que s'hi veuen són només locals, no del conjunt. Fins i tot hom pensava que les estrelles globalment considerades també es mantenen iguals al llarg dels segles. La idea de la immutabilitat dels astres era molt antiga: Aristòtil ja ho creia així, i en un sentit molt més rígid encara, i segurament recollia una idea dels seus antecessors. Per això la revolució més grossa que s'ha fet en cosmologia ha estat el descobriment que no tan sols cada estrella té una "vida" i està condemnada a "mort" (en parlem la setmana que ve), sinó que tot l'univers com a tal evoluciona, ha tingut un començament i està abocat a una fi. Les observacions d'un astrònom americà foren l'origen del canvi de mentalitat dels científics. La cosa s'esdevingué així:

Era de Mashfield (Missouri). Va estudiar Dret a Oxford, però després va interessar-se

per l'astronomia i va entrar a l'Observatori Yerkes, on treballà del 1914 al 1917, passant a continuació al de Mount Wilson. El seu interès se centrà en l'estudi de les "nebuloses", aquelles taques boiroses del cel que un segle i mig abans havia catalogat el francès Messier i Herschel havia comptat que passaven de 1500, i que tants interrogants presentaven als astrònoms.

Harlow Shapley (1885-1978) havia publicat el 1920 els resultats de 5 anys d'observació de la Galàxia, precisant i millorant el que ens n'havia dit Herschel, bo i establint-ne amb molta exactitud les dimensions: el "nostre" conjunt d'estrelles té una forma aplanada com dos plats un sobre l'altre, d'uns 80.000-100.000 anys-llum de diàmetre, el Sol es troba a uns 30.000 anys-llum del centre (i no a prop d'ell com deia Herschel) i la gruixària és al mig d'uns 16.000 anys-llum i a les vores

Edwin Powell Hubble (1889-1953)

de 6.000, essent de 8.000 a l'indret on es troba el Sol. Restava només per estudiar si les "nebuloses" conegudes eren de la Galàxia o exteriors a ella. N'hi havia que clara-

ment eren núvols de gas i pols il·luminats per estrelles i no hi havia dubte que eren interiors a la Galàxia. Però n'hi havia dues que l'astrònoma Henrietta Leavitt (1868-1921) havia estudiat i vist que eren aglomeracions d'estels debilíssims, els "núvols" de Magalhaes, que en quedaven fora. No n'hi hauria d'altres, que ho fossin també?

La primera que va atreure l'atenció de Hubble va ésser la d'Andròmeda, que fins ara cap astrònom no havia pogut veure que fos formada d'estrelles, i era un interrogant; per la manera com brillava bé ho semblava però no es podia assegurar. Augmentem la potència de visió amb el gran telescopi de Mount Wilson (el més gran del món, d'aleshores) i... el 1924 Hubble aconsegueix veure que era certa la seva sospita: Andròmeda és un conglomerat d'estrelles com la nostra Galàxia, però d'una tennitat tal que almenys es troba a uns 8 diàmetres de la nostra de lluny.

Apareixen més "galàxies"

Escorcollant el cel amb aquell enorme telescopi Hub-

ble es trobà amb la sorpresa de noves nebuloses que s'assemblaven a la d'Andròmeda per la forma, unes gairebé iguals, altres no tant, i més encara per la manera de lluir. Ja no va dubtar que eren també aglomeracions d'estels. De moment les anomenà "nebuloses extragalàctiques", però no es trigà gaire a dir-ne "galàxies", ara ja en minúscula per ésser un nom comú, tal com proposà Shapley amb tota lògica.

Hubble cada vegada en descobria més. Això va fer-li'n fer una classificació: espirals; espirals barrades i el·líptiques. Amb la seva troballa el coneixement de l'univers varià enormement: si fins aleshores no en coneixíem més que la nostra galàxia pràcticament, i resulta que hi ha tant de galàxies com estrelles en cada una d'elles, que passen de 100.000 milions, ja em direu com han crescut les dimensions del cosmos!

La recessió de les galàxies

Però Hubble encara va fer un descobriment més sensacional: a l'hora d'analitzar la llum que ens arriba de les galàxies llunyanes es troba

amb la sorpresa que les més distants tenen un corriment de les ratlles espectrals cap al roig i més acusat quan més febles són. Això vol dir, en virtut del principi de Doppler-Fizeau, que se'ns estan allunyant i més depressa quan més lluny són; sembla que s'aparten de nosaltres amb una velocitat proporcional a la seva llunyania. La constant d'aquesta proporcionalitat rep ara el nom de "constant de Hubble". Ara bé, si les més distants se'ns separen més de pressa vol dir que l'univers s'expandeix com un globus que s'infla i ja no es manté igual a ell mateix en el transcurs del temps; fins i tot varia la seva densitat.

I si l'univers s'infla vol dir que fa uns anys era més petit, i que fa més anys encara era més petit... I, és clar, això vol dir també que un dia va començar l'expansió, i aleshores com era de petit? Quines propietats físiques tenia? Quant temps fa d'això? Què (o qui) li va donar el gran impuls inicial? Heus aquí uns interrogants que caldrà respondre. I, certament, ben aviat hi hagué qui ho va intentar. Ja en parlem.

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat de Teologia de Barcelona

LLIBRES

"Deixeu-vos prendre per Crist" d'Albert Peyriguère

Un títol prou conegut els anys seixanta i esgotat després, fa de nou la seva aparició a casa nostra, en un moment en què la literatura religiosa no desperta massa entusiasme.

I, no obstant, estem necessitats d'aquest aire fresc, d'aquests models de vida interior que, de tant en tant, arriba fins a nosaltres.

El P. Charles de Foucauld ha deixat un rastre lluminós. El seu exemple ha anat contagi-hi homes de la talla del P. Peyriguère, que han consagrat la vida sencera a l'apostolat més difícil i alhora més valuós: el de la contemplació enmig dels pobles musulmans.

Viure trenta anys al Marroc, en un petit poblet perdut a les muntanyes de l'Atlas, indica un tremp i una personalitat extraordinària.

A ningú no sorprendrà que els seus escrits arribin al fons de l'ànima i que el seu contagi s'estengui a moltes persones selectes.

Els escrits del P. Peyriguère són conseqüents amb el seu

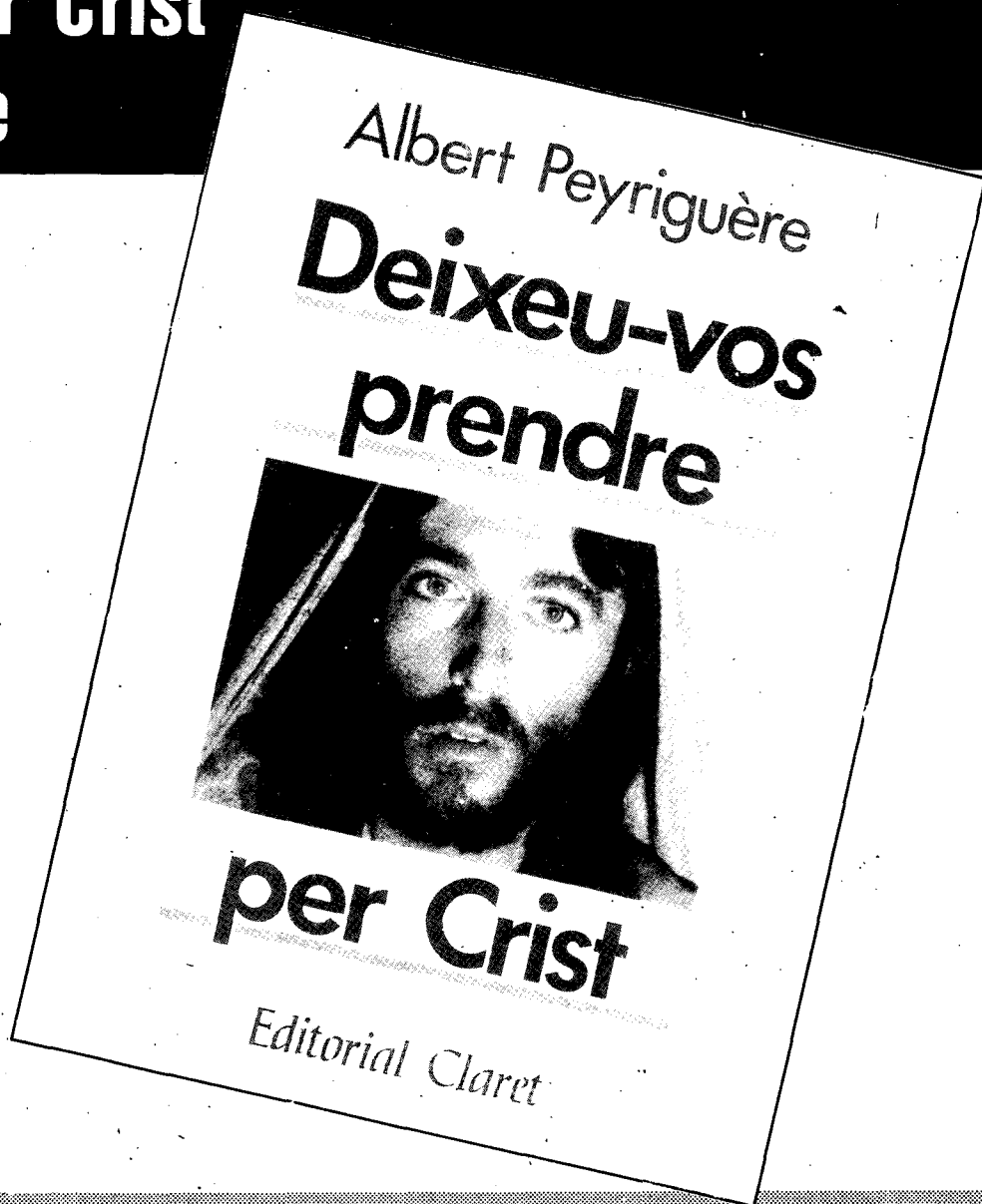
lema "Ser i fer abans de dir". El P. Peyriguère no recomana mai res que no hagi viscut, i això fa que totes les seves paraules tinguin un to d'autenticitat que commou i estimula.

El P. Peyriguère, en aquests escrits dirigits a les ànimes que li confiaren la seva orientació espiritual, mai no se sent imprescindible; confia en el Mestre, no pas en ell mateix; desitja, abans que tot, la llibertat de les ànimes, senyal inequívoc que no es busca a si mateix, sinó que cerca únicament Déu.

Llegir calmament "Deixeu-vos prendre per Crist" amb la sinceritat del qui té set de Déu, us proporcionarà un conjunt d'ensenyaments bàsics sobre la vida espiritual i us estimularà en el seguiment de Jesucrist.

L'Editorial Claret ha fet un bon servei en oferir-nos en l'acurada traducció de Just M. Llorens els escrits espirituals del P. Peyriguère dins la col·lecció "Els daus".

Josep Liñán i Pla

LA SARDANA I LA DANSA

Projecció dels nostres

"esharts"

L'època estiuenca és aprofitada pels esbarts per a realitzar gires artístiques, actuacions foranes a certa distància, i participació a diferents festivals de dansa folklòrica.

Considerem interessant fer una petita exposició d'unes quantes d'aquestes sortides, que comencaren el mes de juny passat i que, amb seguretat, no serà pas exhaustiva, però sí suficient per a demostrar-nos la vitalitat i lliurament dels nostres grups de dansa.

A últims de juny l'Esbart Sant Martí assistí a la ciutat de Burgos, als actes de celebració del MC aniversari d'aquella ciutat.

Del 27 de juny al dia 1 de juliol, l'Esbart Dansaire de Sabadell participà al Primer Festival Folklòric Infantil Internacional, que se celebrà a la ciutat de Marsella, al Château Gumbert.

Del 3 al 6 de juliol, l'Esbart Folklòric d'Horta viatjà al País de Gal·les, per a participar al Festival de Llangollen, una versió del qual hem pogut viure ja dues vegades transportada a la terra catalana, gràcies al Festival Internacional de Música de Cantonigròs.

La Secció Juvenil del mateix esbart —el Folklòric d'Horta— assistia durant la primera quinzena de juliol, al Festival de Mathe, població francesa prop de Limoges; un festival que s'autoanomena Festival de la Pau, en el qual només hi poden participar grups d'una edat

màxima de quinze anys.

Aproximadament en la mateixa època l'Esbart Albada de Tàrraga ha assistit a la població de Blaye, prop de Burdeos, a l'Aquitània francesa, a unes festes d'agermanament entre la mentada població francesa i la nostra Tàrraga.

El dia 20 de juliol, l'Esbart Dansaire d'Arenys de Munt, viatjava cap a Portugal, al Festival de Figueira da Foz, una ciutat costera del districte de Coïmbra.

A últims de juliol, l'Esbart d'Igualada, acompanyat per la cobla infantil del Col·legi de Santa Maria de Blanes, realitzà una gira de 20 dies de durada per terres italianes, que ens sembla recordar que ja han efectuat algun altre any.

Una altra cobla juvenil, la Marinada de Badalona, durant la segona quinzena de juliol, haurà acompanyat l'Esbart Sabadell Dansaire en un viatge a França, a la regió de Montpeller.

Aquesta mateixa cobla, tot just arribada de França, iniciarà viatge cap a Bulgària, acompanyant l'Esbart Egarenc, de Terrassa. Aquest viatge preveu actuacions als països italià i iugoslau, el qual constitueix una veritable mini-gira europea.

Finalment, a finals d'agost l'Esbart Sant Marçal de Cerdanyola, viatjarà a la ciutat asturiana de Gijón, en unes festes folklòriques on hi representarà la dansa catalana.

Josep Ventura

COSTUMS I TRADICIONS

Un bou per al sant

Durant els viatges i excursions de vacances, encara es poden trobar en algunes ermites ex-vots en forma de retaulons i d'altres, els més, de figuracions de cera: caps, braços, peus... en testimoni d'agraïment per favors rebuts de Déu per intercessió de la Verge o dels sants venerats en tals esglésies.

N'hi ha que s'han fet famosos per la seva ingenuïtat, com aquell de Puiglagulla on s'hi veu un llit amb un orinal dessota, una dona preguntant a la Mare de Déu, al Crist i a sant Antoni i, en primer terme, un nen amb gorra de cop, una agulla tant alta com ell i la llegenda: "Ex Boto Se lampazo y la izo".

L'agraïment i la bona fe de la gent ha inspirat aquestes manifestacions que tot i el seu pintoresquisme cal prendre-se les seriosament.

Anys passats, en ocasió d'unes vacances a la Cerdanya vaig comprovar que a la banda francesa hi ha, com ací, molta devoció a sant Isidre llaurador i en una de les esglésies, el seu altar apareixia ple d'ex-vots, si bé els francesos solen ser diferents; simples inscripcions, quadrets amb retrats i, això sí, figuracions de cera.

Fou allí on em contaren l'origen d'una dita que més tard vaig saber que també es deia en aquesta banda de la Cerdanya: "Sant Isidre, parlem clar".

Sembla que en un indret no localitzat, una pagesa va prometre un bou al sant, si aquest aconseguia fer ploure. En saber-ho, el marit va preguntar: —Un bou dels de llaurar? Que

t'has tornat boja?

—Tens raó —respongué la dona—. Al sant no li he dit de quina mena de bou es tractava. Ara ho arreglaré.

Tornà a l'església i enfrontant-se a la imatge digué: "Sant Isidre, parlem clar; un bou us som promès, però no pas d'aquells de llaurar, sino de cera... i petitet."

Si va ploure o no és una altra història. La pagesa sortí contenta d'haver posat les coses en clar perquè arribat el moment no pogués dir-li ningú que havia enganyat al sant.

D'altra banda, mai no sabrem si al patró dels pagesos li venia d'un bou més o menys. En vida ja n'havia tingut prou amb una parella que li menaven a la llaurada els àngels, mentre ell feia oració. Però de totes maneres, ni als sants ni a la mainada no se'ls ha d'enganyar: "A sants i a minyons, no els prometsis si no els dones".

D'aquella feta ençà —millor dit, des que vaig saber la contalla—, cada any quan passem una temporada de sequera, penso que potser en té la culpa algun pagès per no haver parlat prou clar al sant. I si "el prometre no fa pobre", a vegades la pobresa d'alguns pot venir de no haver complert una promesa.

Molts cops la sequera dels camps o dels pobles va acompanyada d'una sequera de cors. Tant en sentit real, com figurat.

Esteve Busquets i Molas

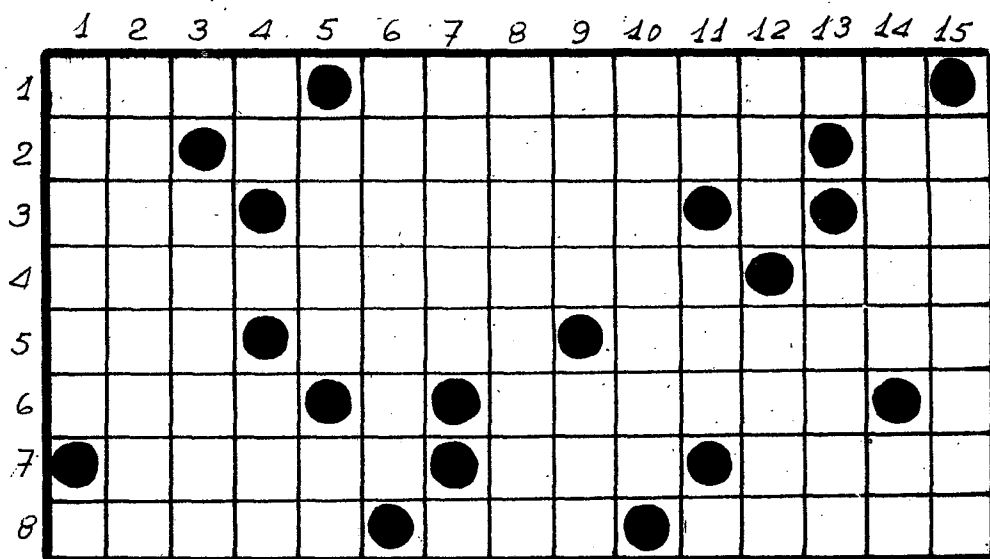
Per Rosa Collat

HORIZONTALS

- 1.- Primer rei d'Israel. Agrupació de diverses entitats, culturals etc.
- 2.- (A l'inrevés, nom de lletra). Versió popular del passatge evangèlic de l'aparició de l'àngel als pastors de Betlem, anunciant-los la naixença de Jesús. Consonants.
- 3.- Sigles d'una coalició política catalana. Nom d'home. Consonant. (A l'inrevés, àtom o grups que tenen una càrrega elèctrica deguda a la pèdua o a la captura d'electrons).
- 4.- El que pretén una cosa en competència amb altres. Abreviatura de senyors.
- 5.- Instituto Nacional de Industria. Consonants. Gènere d'amfibis fòssils de l'ordre dels raquítoms, d'aspecte semblant al d'un caiman.
- 6.- Punt cardinal. Preposició. Reunió pública per discutir assumptes polítics i socials. U.
- 7.- Explorar, tocar amb les mans. Part natural del dia. El que uneix el cap amb el cos.
- 8.- Et poses bo, et cures. Fusta o ferro recte en el qual hi giren generalment dues rodes. Plural. depressió allargada de la superfície terrestre recorreguda per les aigües d'un corrent d'aigua fluvial.

VERTICALS

- 1.- Acció de dividir o de tallar un tot. Inicial de punt cardinal.
- 2.- Avió petit, generalment de pràctiques o particular.
- 3.- Vocal. Al mateix temps.
- 4.- Nota musical. Consonant. (A l'inrevés, abreviatura d'etcètera).
- 5.- Vara de Jessè. Campió.
- 6.- Desinfectar un camp o una planta, mitjançant l'aplicació de gasos o solucions líquides.
- 7.- Homes petits. Vocal.
- 8.- Xifres romanes.
- 9.- Vocals. Xifres romanes.
- 10.- (A l'inrevés, mitigar).
- 11.- (A l'inrevés, la teva). Prefix que vol dir tres. Cinc..

- 12.- La part més superior del cos humà. Príncep peruà.
- 13.- U. Terme d'origen grec que pot significar paraula, raó o concepte, fonamental en la filosofia d'occident i la teologia cristiana (A l'inrevés).
- 14.- (A l'inrevés, forma prefixada del mot grec "protos" que significa primer). Digral català.
- 15.- Ginys aèries autopropulsats destinats a aconseguir un fito.

SOLUCIÓ

1. Saul, Federació.	2. ev. Anunciata. TM.	3. CIU. Amadeu. P. ol.	4. Contingent. Srs.	5. INF. DGS. Eriops.	6. Oest. A. Miting. I.
7. Tocar. Dia. Coll.	8. Sanes. Eix. Valls.	9. Secció. S.	2. Avioneta.	3. U. Unison.	
4. La. T. tce.	5. Nard. As.	6. Fumigar.	7. Enans. E.	8. DDCMMDI.	9. EIA. IIX.
10. rauneta.	11. a. T. V.	12. Cap. Inca.	13. I. sogol.	14. otorp. LL.	15. Missils.

CADECA**CADECA amb la tercera edat**

A la germana Montserrat Carbó Capdevila, un dia no llunyà li sorprengué una notícia, un grup de nois esportistes de CADECA, volien passar una tarda de diumenge en una llar d'avis i havien escollit la de Sant Andreu del Palomar, de Barcelona. Acceptà la proposta tot pensant, a veure com aniria la cosa, ben inèdita per cert.

I ara, un temps després, assossegadament la interroguem i li fem algunes preguntes per conèixer la reacció d'una comunitat; parlant doncs amb coneixement de causa, de totes les coses que afecten el tracte amb la vellesa, s'ha establert el següent diàleg amb la germana Montserrat.

Que ens diu d'aquella tarda?

Penso que va ser una tarda plena de goig i d'il·lusió per part de tots. Els nostres avis varen estar molt satisfets i els nois de CADECA varen saber donar part d'ells mateixos en bé dels altres. fet que considero totalment positiu.

Els va complaure la curiositat d'uns nois amb la tendresa d'acceptació d'unes persones molt adultes?

Doncs, sincerament, he de dir que sí. La seva il·lusió i delicadesa, tant en les seves actuacions com en la seva dedicació als avis, vol dir que en ells hi havia i hi ha quelcom.

Els nois digueren que ho havien passat "bomba". Creu vostè que encertarem el plantejament de CADECA?

Essent com era la primera vegada que es feia una experiència d'aquest tipus, per part vostra, crec que varen estar prou encertats i que va ser una bona forma perquè els vostres nois comencessin a tenir contacte amb els nostres avis, que són com tants i tants que poden trobar a la nostra gran ciutat.

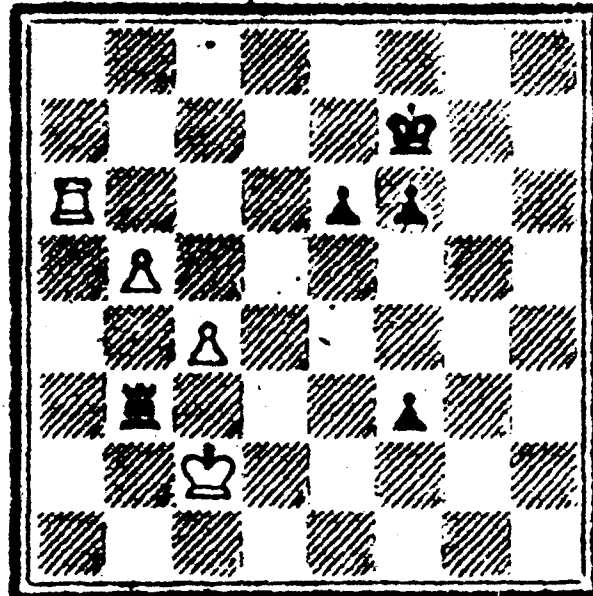
CARVAL

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 126

Negres juguen i guanyen

Realment, pot parar-se el peó solitari?

Solució al Diagrama 125

1 Ac8-b7 Rd8-c7, 2 Ab7-a6 Rc7xb8, 3 Rd5-d6 i mat en dues.

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms.....

Adreça.....

Població..... D.P.....

Remetre aquesta butlleta a:

Redacció i administració

C/. València, 244. 2on. Barcelona-7. Tels. 2 2739 - 2784 - 2805

- ☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.
- ☐ Incluc un taló barrat per aquest import.
- ☐ Prego al Banc / Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli de sant Mateu, capítol 16, versets 13 al 20.
Reflexionem:

1. Jesús es retira una altra vegada a una regió paganitzada, i pregunta als deixebles: "¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?". Els d'aquella terra han escoltat les seves ensenyances però no són deixebles seus. Diuen que és una personalitat excepcional, un profeta com Jeremies.

2. Després pregunta als seus deixebles: "I vosaltres, ¿qui dieu que sóc?". I Simó, fill de Jonàs, que se sent portaveu dels altres deixebles li respon: "Vós sou el Messies, el Fill de Déu viu".

3. Alèshores Jesús va dir-li a Simó fill de Jonàs: "Això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la mort no li podran resistir".

Des d'aquell moment començà la primacia de Pere, i la de tots es Sants Pares que l'han succeït.

El Mossèn

HORITZONTALS

1. Quadres de paper ratllat o pautat, en el qual els infants s'assagen a traçar les lletres.

2. (A l'inrevés, nom de lletra. Allunyament quasi sempre forçat, de la pàtria.

3. Aliment. Riu de l'Àfrica nord-oriental. Mil.

4. (A l'inrevés natural de l'Índia. Rancor.

5. Nom de consonant. El que fa set.

6. Estima. (A l'inrevés, onada.

7. Troç de terra tot voltat d'aigua. Pronom personal de segona persona.

8. Aquell que té per ofici fer riure.

VERTICALS

1. Un grau en l'exèrcit. Consonant.

2. Lloc on ensenyen arts i ciències.

3. Consonant. Inicial de punt cardinal. Bulb comestible per a donar gust.

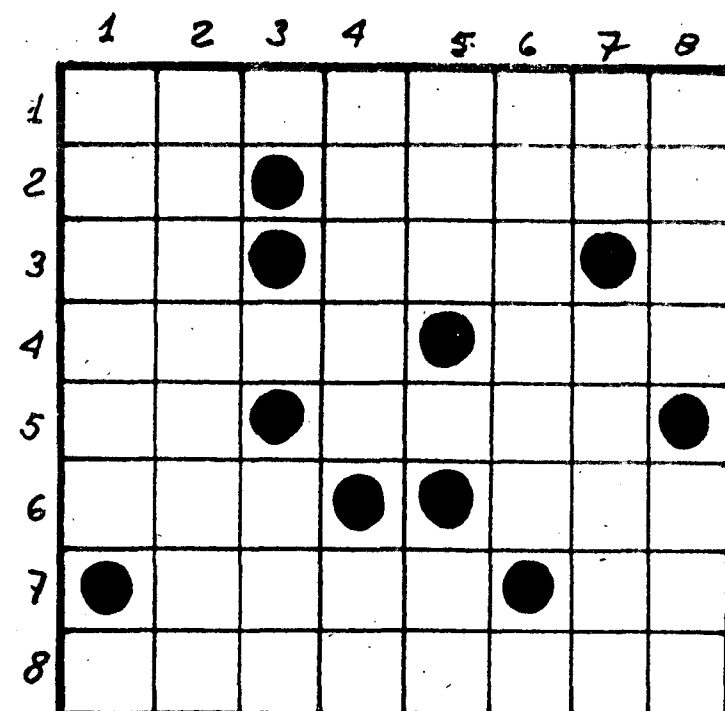
4. Un esport que es juga entre dues persones o dobles. Dígraf català.

5. Xifres romanes. Inicial de punt cardinal. Vocal repetida.

6. Baló. Consonant.

7. Contracció de preposició i article. Peces dentàries.

8. Nom comú a tots els mamífers quadrúmans. Vocals.

Solucions

1. Caripàs.
2. ac. Exili.
3. Pa. Nil. M.
4. idnl. Odi.
5. Te. Setè.
6. Ama. ano.
7. Illa. Tu.
8. Pallasso.

HORITZONTALS

1. Capità. P.
2. Acadèmia.
3. R. N. Ail.
4. Tennis. LL.
5. IXL. E. AA.
6. Pilota. S.
7. Al. Dents.
8. Siml. OUO.

VERTICALS

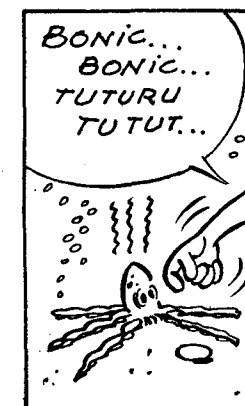
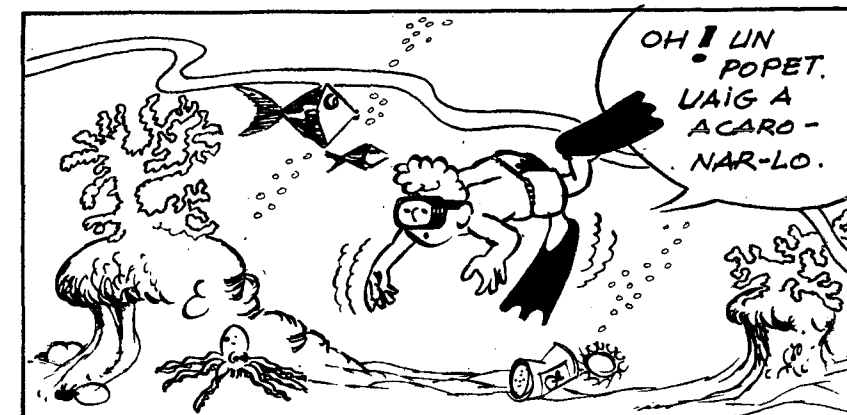
L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

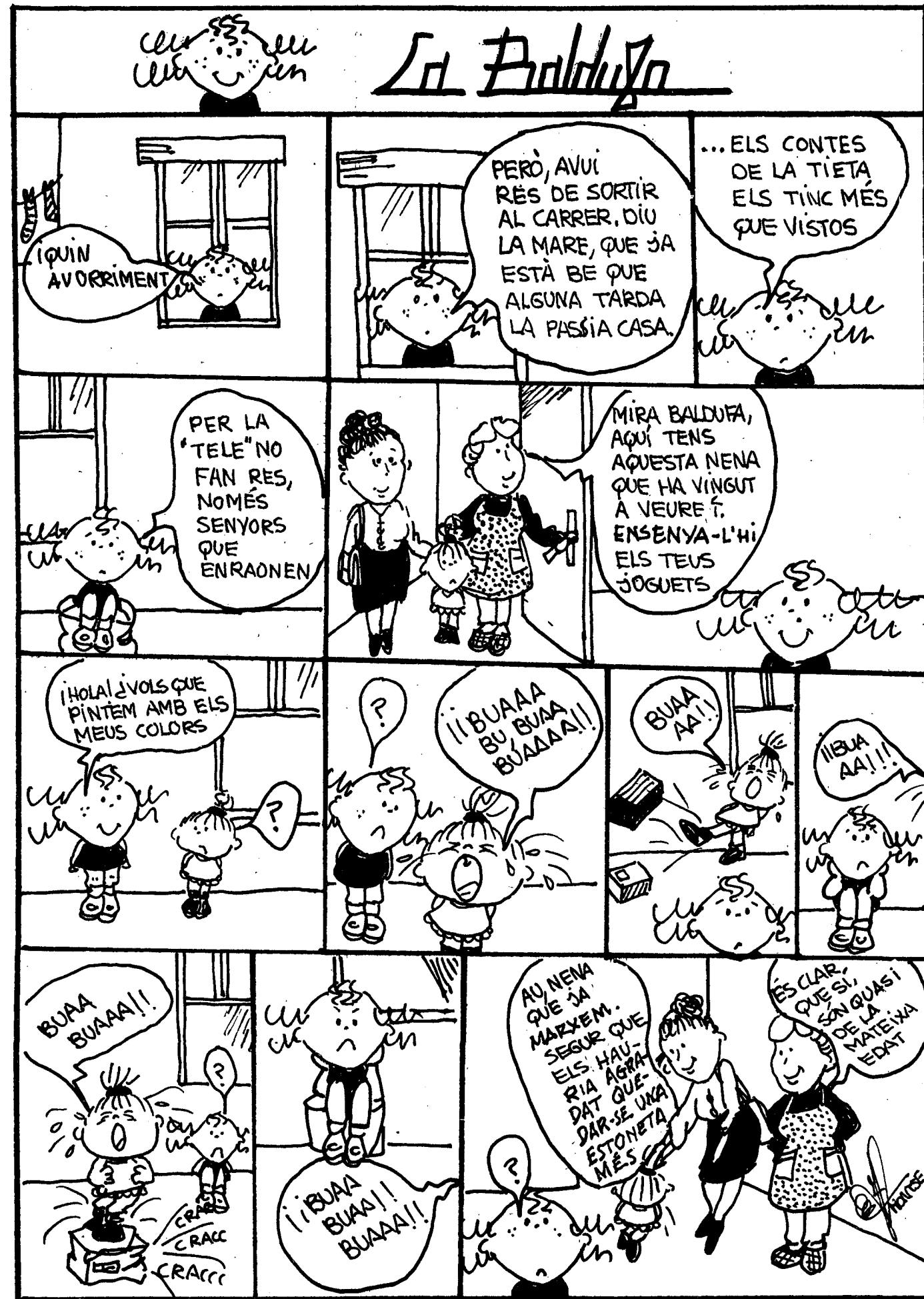
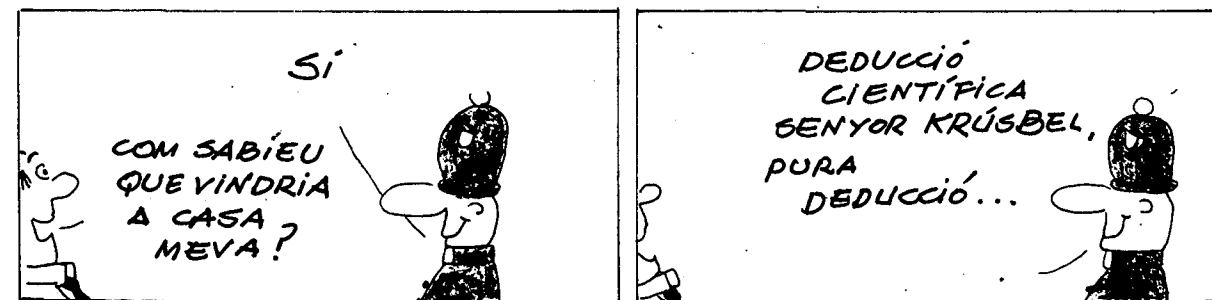
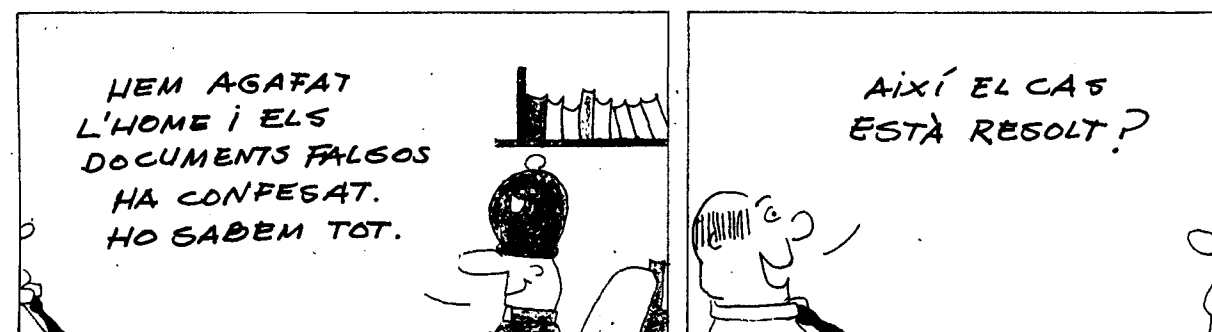
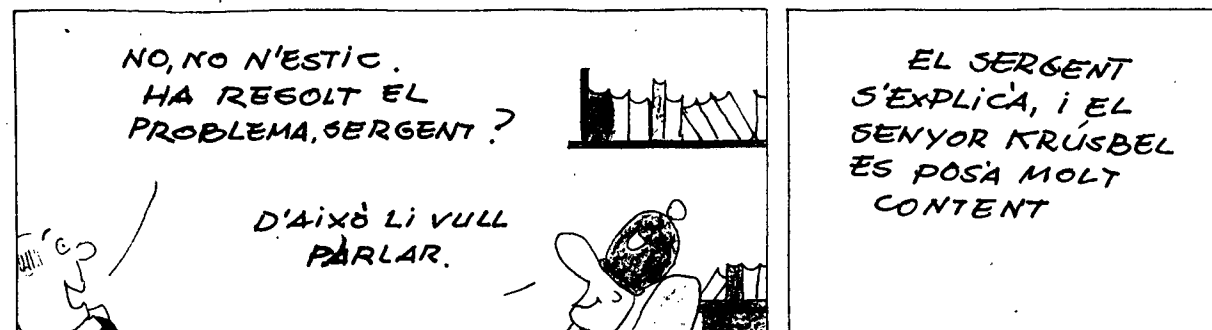
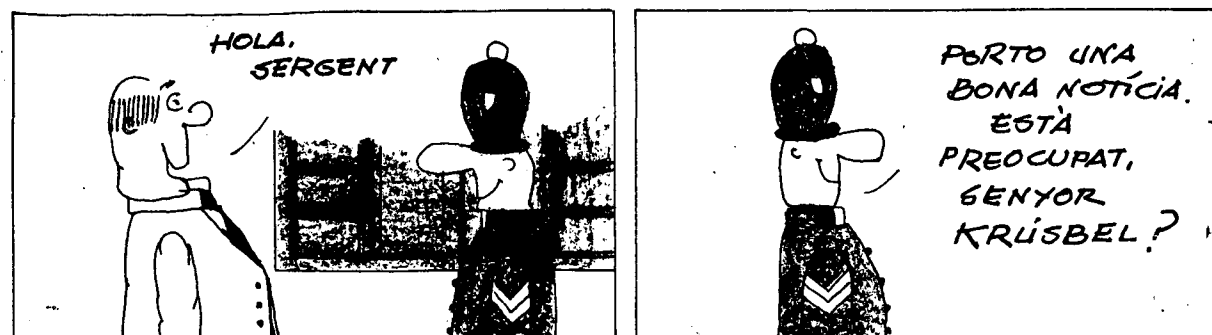
ANY V

218

L'angelet Ignasi

AMICS: SI VOLEU SABER QUINA ES N'HA PENSAT LLEGIR EL PROPER 'EIXERIT'.

DIUMENGE 26

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL
11.00 EL DIA DEL SENYOR
12.00 CONCERT
12.30 POBLE DE DÉU
13.00 TEMPS I MARCA
15.00 TELEDIARI
15.20 L'OCELL BOIG
15.50 PORTEU-LOS VIUS
16.40 MÉS VAL PREVENIR
17.05 1.ª CURSA DE CAVALLS
17.10 M.A.S.H. "Estimada Mildred"
17.35 2.ª CURSA DE CAVALLS
17.45 BIOLOGIA AMB
DAVID BELLAMY
18.10 3.ª CURSA DE CAVALLS
18.15 LA SETMANA VINENT
18.25 ESTUDI DIRECTE
20.00 LA SARSSUELA
21.00 TELEDIARI
21.25 REYLLI, AS D'ESPIES
22.20 FUTBOL. Final Trofeu Carranza

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
11.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 CARA A CARA
14.30 MÚSICA PER A TOTHOM
15.00 MISTERI
CIRCUIT ESTATAL
15.30 PRÀCTIQUES AMB LESTER
16.00 LA PORTA DEL MISTERI
17.00 ESTRENES TV:
18.35 EL ZORRO. Ep. 6
19.10 PARLEM D'AMOR
20.05 MINDER
21.00 MÚSICA I MUSICS
21.30 EL DOMINICAL
22.30 LLARGMETRATGE:

DISSABTE 1

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 TAULA DE SO
14.25 MIRAMAR. Informatiu
CIRCUIT ESTATAL
15.00 TELEDIARI-1
15.35 ELS CHISHOLMS
19.30 LA TARDA
20.30 CONSUM
21.00 TELEDIARI-2
21.35 PAISSATGE AMB FIGURES
22.05 NANA
23.05 SEQUÈNCIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
16.45 DOCUMENTAL:
18.00 ELS MUSEUS
18.15 LA CUCAFERA
18.45 L'ESPORTIU DE LA TARDA
CIRCUIT ESTATAL
19.00 AGENDA
19.10 DR. SNNUGLES
19.35 POSADA A PUNT
19.50 ARC IRIS
20.05 TAULA D'ANUNCIS

20.35 POP-QUÈ?
21.35 CICLE MUSICAL AMERICÀ
24.00 TELEDIARI-3

DIVENDRES 31

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
13.30 COMARQUES
14.00 TAULA DE SO. Musical
14.25 MIRAMAR
CIRCUIT ESTATAL
15.00 TELEDIARI-1
16.25 TOCATA
17.30 CONCERT INFANTIL
18.00 BARRI SESAMO
18.30 CAMPIONAT DEL MÓN DE
CICLISME
19.30 LA TARDA
20.30 AL MIL PER MIL
21.00 TELEDIARI-2
21.35 L'HOMI I LA TERRA
22.05 TEATRE: "Cordelia Brasil"

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
16.45 LES NITS DE LA TIETA ROSA
17.15 PLEITAGUENSAM
17.45 TERRES LLUNYANES
"El retorn de l'inca"
18.15 LA CUCAFERA
18.45 L'ESPORTIU DE LA TARDA
CIRCUIT ESTATAL
19.00 AGENDA
19.10 DR. SNNUGLES
19.35 POSADA A PUNT
19.50 ARC IRIS
20.05 ROBINSON A L'ÀFRICA
20.30 AMB LES MANS A LA MASSA
21.05 OPERA: "La rata-pinyada"

DIJOUS 30

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
13.30 COMARQUES
14.00 MIRALLS
14.25 MIRAMAR. Informatiu
15.00 TELEDIARI-1
17.25 CONCERT INFANTIL
18.00 BARRI SESAMO
18.30 CAMPIONAT DEL MÓN DE
CICLISME
19.30 LA TARDA
20.30 UN MÓN FELIÇ?
21.00 TELEDIARI-2
21.35 DINTRE D'UN ORDRE
22.05 SESSIÓ DE NIT:
23.35 TELEDIARI-3
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
16.45 LES NITS DE LA TIETA ROSA
17.15 PUNT DE REUNIÓ
18.15 LA CUCAFERA

18.45 L'ESPORTIU DE LA TARDA
CIRCUIT ESTATAL
19.00 AGENDA
19.10 DR. SNNUGLES
19.35 POSADA A PUNT
19.50 ARC IRIS
20.05 IMATGES DEL CINEMA MUT
20.30 LA HISTORIETA
21.15 ESTUDI OBERT
23.00 XXX CERTAMEN NACIONAL
D'HAVANERES I POLIFONIA
00.30 TELEDIARI-3 i COMIAT

DIMECRES 29

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
13.30 COMARQUES
14.00 TAULA DE SO. Musical
14.25 MIRAMAR
CIRCUIT ESTATAL
15.00 TELEDIARI-1
15.35 EL GRAN HEROI D'AMÈRICA
17.00 GRAN PREMI D'ESQUÍ NÀUTIC
18.00 BARRI SESAMO
18.30 CAMPIONAT DEL MÓN DE
CICLISME
19.30 LA TARDA
20.30 DE PEL·LÍCULA
21.00 TELEDIARI-2
21.35 CAIGUDA I AUGÉ DE
REGINALD PERRIN
22.05 L'ORQUESTRA
23.00 DOCUMENTAL
00.00 TELEDIARI-3
00.35 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
16.45 LES NITS DE LA TIETA ROSA
17.15 LA CASA DE PAGÈS
17.45 AL CALIU DE LA FELIU
18.15 LA CUCAFERA
18.45 L'ESPORTIU DE LA TARDA
CIRCUIT ESTATAL
19.00 AGENDA
19.10 DR. SNNUGLES
19.35 POSADA A PUNT
19.50 ARC IRIS
20.05 LEO CONTRA TOTS
21.05 BERNSTEIN-BEETHOVEN
22.05 CINE CLUB
Cicle Alfred Hitchcock
24.00 TELEDIARI-3 i COMIAT

DIMARTS 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
13.30 LES NOSTRES COSES
14.00 TAULA DE SO. Musical
14.25 MIRAMAR
CIRCUIT ESTATAL
15.00 TELEDIARI
15.35 SESSIÓ DE TARDA
17.05 CINE CÒMIC. "Charlot"
17.30 L'INSPECTOR ESQUIROL
18.00 BARRI SESAMO

18.30 AL GALOP
19.30 CAMPIONAT DEL MÓN DE
CICLISME
21.00 TELEDIARI-2
21.35 SUPERSTAR
23.05 LUDWIG
00.05 CONCERT. Magnificat de Bach
01.10 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL
15.30 DOCUMENTAL
16.30 EN PARALLEL. Els joves
17.35 DARRERA FRONTERA
18.30 TEMPS DE PAU
19.30 LA CLAVE
24.00 TELEDIARI-3 i COMIAT

DILLUNS 27

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL
12.00 LOTERIA NACIONAL
13.00 GENT JOVE

DIUMENGE - 26

20.30 DIBUIXOS ANIMATS.
"Moby Dick".
21.00 TELENOTÍCIES
21.30 DALLAS: "5 dòlars per barril".
22.30 GOL A GOL - Esports

DILLUNS - 27

14.15 POBLES DE CATALUNYA
"La Seu d'Urgell"
14.30 TELENOTÍCIES
15.00 CASABLANCA
20.30 DIBUIXOS ANIMATS
"Herculoides"
21.00 TELENOTÍCIES
21.30 CINEMA-3: "Un lloc
ideal per a matar"
23.30 L'EXÈRCIT SECRET (Cap. 9)

DIMARTS - 28

14.15 POBLES DE CATALUNYA
"Ulldecona".
14.30 TELENOTÍCIES
15.00 CASABLANCA
20.30 DIBUIXOS ANIMATS
"El castell de Cloppa"
21.00 TELENOTÍCIES
21.30 CURAR-SE EN SALUT
22.00 ÀNGEL CASAS SHOW
23.30 L'EXÈRCIT SECRET (Cap. 10)

DIMECRES - 29

14.15 POBLES DE CATALUNYA
"Vilanova de Meià"
14.30 TELENOTÍCIES
15.00 CASABLANCA
20.30 DIBUIXOS ANIMATS
21.00 TELENOTÍCIES
21.30 ESTOC DE POP

14.20 PROTAGONISTA, EL VI
15.00 TELEDIARI-1
15.35 ELS BARRUFETS
16.05 PRIMERA SESSIÓ
17.30 DOCUMENTAL
18.10 ESPECIAL DIB. ANIMATS
19.00 LOU GRANT
19.55 VOSTÈ, PER EXEMPLE
21.00 TELEDIARI-2
21.25 INFORME SETMANAL
22.30 DISSABTE CINE
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ
10.30 PLANETA IMAGINARI
11.30 CATALÀ DE PRIMERA MÀ
12.00 L'AVENTURA DELS
CATALANS
12.30 PLEITAGUENSAM
13.00 24 HORES AMB...
13.30 UN MILIÓ PER AL MILLOR
14.30 RECULL INFORMATIU
15.00 QUE VOL VEURE?
CIRCUIT ESTATAL
15.30 LA VIGÍLIA DEL NOSTRE
TEMPS
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
19.30 FORMATS
20.00 TALLER DE TEATRE
21.00 LA FINESTRA ELECTRÒNICA
23.00 CONCERT
24.30 COMIAT

TELEVISIÓ DE CATALUNYA

22.00 FER ELS HONORS
"Sí, ministre"
22.30 HORITZÓ - "La lluita per ser
mascle"
23.30 L'EXÈRCIT SECRET (cap. 11)

DIJOUS - 30

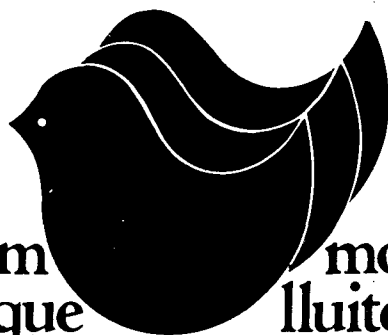
14.15 POBLES DE CATALUNYA
"Sant Carles de la Ràpita"
14.30 TELENOTÍCIES
15.00 CASABLANCA
20.30 DIBUIXOS ANIMATS
"King Kong"
21.00 TELENOTÍCIES
21.30 A TOT ESPORT
22.30 L'OBJECTIU DE
MIKE ANDROS
23.30 L'EXÈRCIT SECRET (cap. 12)

DIVENDRES - 31

14.15 POBLES DE CATALUNYA
"Cadaquès"
14.30 TELENOTÍCIES
15.00 CASABLANCA
20.30 CAPS I CUES
21.00 TELENOTÍCIES
21.30 JOC DE CIÈNCIA-ESTIU
22.00 HOSTES VINGUEREN QUE
DE CASA ENS TRAGUEREN
22.30 IDENTITATS
23.30 L'EXÈRCIT SECRET (Cap. 13)

DISSABTE - 1

20.30 MAYA - 1.ª part
21.00 TELENOTÍCIES
21.30 MARLOWE
"Aprent d'assassí"
22.30 HOMENATGE A PEDRITO
DIAZ (I)

Si som molts
els que lluitem
per la Justícia
seran molts els que
tindran Pau.

FILATÈLIA

Per Enric Graupera

El 30 de setembre del 1976, el Vaticà, per celebrar la solemnitat de la Transfiguració, va emetre una sèrie de segells amb reproduccions de quadres de Rafael que es conserven en els Museus Vaticans.

Consta de sis segells, de 30, 40, 50, 100, 150 i 200 liras, de format vertical, d'unes mides de 30 x 40 mm. amb dentat de 13 1/4 x 14, amb folis de 40 exemplars. Gravats al buit i policromia sobre paper blanc setinat. Imprès per l'Institut Poligràfic de l'Estat Italià. Tiratge: 1.350.000 sèries completes.

La casa pairal de l'estalvi penedesenc

Seu Social: Rambla Nostra Senyora, 2 i 4

Al començament de les rambles vilafranquines s'aixeca l'edifici de la Caixa del Penedès, seu social de l'entitat i estatge de les seves oficines centrals.

Lloc estratègic constituït per una cruïlla d'importants vies urbanes

—Rambla de Nostra Senyora, la Parellada, la Barceloneta i carreteres d'Igualada i Vilanova—
on conflueixen el tràfic comercial, la vida de relació, l'esbargiment i totes les formes
de convivència vilafranquina i comarcal.

Caixa d'Estalvis del Penedès